

PEDANII Π Ε Δ Α -

DIO SCORIDIS

Anazarbei de venenis, quó-
que modo arceantur, viten-
túrque, Liber Sextus.

KIOY ΔΙΟΣΚΟΡΙ-

δου Αναστασίας πάλι Διολιπ-
ρίων φαρμάκων καὶ τῆς αὐτῶν
πεφυλάκως βιβλίον ἔκτον. 5

VPERIO-
ribus amicif-
sime Arée li-
bris, tradidim⁹
de aromatib⁹
oleis, vnguen-

tis, arboribus, & earūdem fru-
ctibus, lachrymisque : item a-
nimalibus, melle, lacte, seuo,
frumentis, oleribus, herbis, ra-
dicibus, liquamentis, vinis, me-
tallisque. In hoc verò totius
operis vltimo, facultates me-
dicamentorum recensēbimus,
quæ prodesse nobis, aut offi-
cere possint. Vitata igitur ora-
tionis prolixitate, opus institu-
tum prosequamur. Huiuscemo-
di autem tractatus, cum bifa-
riam distributus sit : in partem
venena præcauentem, ita vt ne
fallant sumentes, aut si quan-
do per imprudentiam den-
tur, vt tūm quoque innoxia
fiant, irritaque : & in ratio-
nem iis succurrendi, qui iam
noxiam sentiunt, primum dis-
feram de præcauendi modo,
quem

ΠΟΔΟΝ-
τες ἐν τοῖς περ
γραφεῖσι βιβλί-
οις φίλτατ' Α-
ρεῖ, τ' πάλι α- 10
ρωμάτων καὶ ἐ-

λαίων καὶ μύρων καὶ δένδρων καὶ
τῶν ἐξ αὐτῶν καρπῶν καὶ σακρύ-
ων ἔστι τὸ ζῶον καὶ μέλισσες, καὶ γα-
λακτος καὶ σέας, καὶ τῶν λε-
γομένων σπιρῶν καὶ λαγαίων, ἔστι 15
τὸ τὸν σύμπαιτα πάλι ριζῶν καὶ
βοτανῶν καὶ χυλισμῶν, καὶ οἰ-
νων καὶ μεταλλικῶν λόγων. ὧς τέ-
τω τελευταίῳ παρὰ χρόνι τῆς ὀ-
λης πεπραγματείας καταλεξόμε-
θα, πάλι τῆς τῶν ὀφελῆν ἡμῶν 20
ἢ βλάβης διναμύρων φαρμά-
κων ἐνέργειας. Παρηγορησάμε-
νοι οὖν πῶς πολυλογίαν, ἐπαυ-
μῶν ὅτι τὸ περὶ κείμῶν, μετρί-
ως δὲ τὸ τοιαῦτα διχῶ· εἰς τὸ
πεφυλακὴν τὸ μὴ δὲ πῶς ἀρ- 25
χῶν λαμβάνειν, ἢ εἰ καὶ πῶς λά-
βοι διδόμενα, ἀνεγέρηται ἡμῶν
ὅς καὶ εἰς τὸ βοηθεῖν μακρὸν τῶν
πεπληκῶτων. Πρῶτον δὲ εἰμι
πάλι τὸ πεφυλακτικὸν πρῶτον,
δοξαζόμε

5 δι' ἡμέρας ὅντος ὡς οἱ ἀρχαῖοι ὑπέ-
 λαβον, διὰ τὸ τὸν λείψανον διδόν-
 τας οὐτὸν μηχανῶνται, ὡς καὶ τὸν
 ἐμπειρωτότοις ἐξαπατῶν· τὰς
 μὲν γὰρ πικρίας ἐξαερῶνται τῶν
 5 φαρμακῶν φαρμάκων ταῖς μι-
 γρῶσιν γλυκύποισι, ταῖς δὲ δι-
 σσείας ταῖς τῶν ἀρωμάτων χα-
 ταμίξουσιν ἢ ταῖς τῶν ὑλῶν ἐπ'
 ὠφελείᾳ δοκουσὶν προσσέριεσθαι.
 10 ὡς ἀφινθίῳ ἢ τετραχειῶν ἢ
 ὑσάμιν, ἢ θυμάρῳ, θυμῷ τὲ
 καὶ οειραῶν ἢ ἀβροτόνῳ, ἢ ἰσι-
 ρῷ ἢ κισσῶν, καὶ εἴ τι δοκεῖ
 κατὰλληλον τοῖς καταρρομέ-
 νοις φαρμάκοις ἔχειν ποιότητα.
 15 ὅπῃ δὲ τῶν πικρῶν ἐν οἴ-
 νοις σκληροῖς ἢ ζωμοῖς, ἢ ἐν
 γλυκεῖ, ἢ ἐν μελιερῶν, ἢ ἐν
 γλυκεῖ, ἢ ἐν χυλοῖς, ἢ φακῶν,
 ἢ ἐν ἀλφίτοις· ἢ ἐν φαρμάκοις ἢ
 ἐν ἄλλοις ποτὶ τῶν προσσέριε-
 20 νων συνιστοποιῶντες. ὅθεν τὸν
 ὑποπτεύοντα δεῖ παρατεῖναι
 τὰ κατηρημένα τῶν ἐδεσμά-
 των, καὶ πᾶσαν ὀπιτεταμέ-
 νην ποιότητα γλύκων, ὅσα εἴ-
 σι διὰ τῶν γλυκῶν ἢ ἀλκυῶν
 25 ἢ ὀξέων διαφυλάττειν καὶ τὸν
 δεδιγκότας ἢ πενήοντα δὲ ἐ-
 πιτάσας, μὴ ἀπρόως πίνειν
 ἢ ἐπείγειν προσέχοντα τῇ ποιό-
 τητι τούτων, μάλιστα δὲ ψυχρὸν
 ὕδωρ προσλαμβάνειν πίνοντας.
 ἀπο-

quem esse difficillimum pleri-
 que maiorū arbitrantur, quod
 dantes clām venena, ita in-
 dias temperant, vt peritissi-
 mum quēque decipiant. Si-
 quidem venena sua amaritu-
 dine, permixtis dulcibus, spo-
 liant, & graue odoris virus mi-
 stura odorum eximunt:
 aut medicamenta immiscēt,
 quæ tuendæ sanitatis gratia da-
 ri putantur: & præsertim in
 valetudine, vt absinthium, tra-
 goriganum, saturciam, aut hyf-
 sopum, quinetiam thymum,
 irim, organum, abrotonum,
 castorium, aut si quid medica-
 mentis purgatoriis cognatam
 habere qualitatem videatur.
 Aut potionibus inserunt: vt vi-
 nis asperis, iuribus, passo, mul-
 sæ aquæ, musto, succis, vt in
 cremore lentis, polentis: aut
 medicaminibus, aut aliis quæ
 assumuntur edulij speciem re-
 ferentibus. Quare qui in ea
 suspicione sunt, cōditos cibos
 vitare debent, omniq; intenso
 sapore dulcium, aut salforum,
 aut acidorum, abstinere: nec
 sitibūdī affatim bibere, aut esu-
 rientes voraciter comesse, se-
 pēq; ad sapore horum dilige-
 ter attendere, præsertimq; po-
 tu frigidam aquam presumere.
 Satiato

DIOSCORIDIS

Satiato enim appetitu, qualitates ægerimè postea concoquantur. In ægris quidem facile cauemus potiones auxiliij prætextu dari solitas, quas offerunt improbi veneficorum: artifices: itaque ob id laborantes morbo non perinde audentium iniuriis patent. Et hæc quidem ne facile incauti seductique homines capiantur dolis veneficorum, ratio est, & facultas. Sed alia superest expeditior, vt suspiciosi aliqua præsumant, quæ venenorum vires hebetent, & inefficaces irritasque reddant: cuiusmodi carica sunt cum iuglandium nucibus manducata, & quæ cedromela vocant, id est citria, seminisque napi drachma cum vino. Item folia calaminthæ, aut creta quæ Lemnia sphragis appellatur, pondere pari cum vino: aut rutæ folia & nucis iuglâdis nucleum: aut caricas duas, & salis calli ieiuni fumant, & nullo veneni genere læduntur. Antidota ex vino sumpta eûdem effectum præbent: inter quæ intelligitur magnû Mithridatium, & quod scinco, & quod sanguine temperatur. Quin & sæpe venenis obstitunt peculiaries quidâ corpo-

ὑποπληρωθείσης ἥ τις ὀρέξεως, ἀπεπτότατοι γίνονται τὸ λοιπὸν αἱ ποιότητες. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἀδυναμῶν, καλῶς παραιτούμεθα ταῖς * παρεὰ τῶν ἐν ἑσὶ ὀφθαλμοῖς φαρμάκων πόσις, ὡς εἰσφέρεισιν οἱ χακουργόντες τὴν διληπτήν. ὥς τε διὰ τοῦτο διυσεπαιχρήτοις γίνονται τὸν νοσήσαντας. καὶ ἡ μὲν πρὸς τὸ μὴ ἐνχεῖσθαι ἀλίσκεται παλαιωμένοις ἐφοδός, αὐτὴ. ἐτέρη, δὲ ἢ τις ὅτιν ἀνυτικωτέρη, δεινὸν ὑποπτεύονταί τι τοιοῦτον, προσλαμβάνειν τι, καὶ ἀδυνάτα κατασκευάζειν τὰ φάρμακα. ὥς ταῖς τε ἰσχάδας μαστοινομένοις μετὰ βασιλικῶν καρῶν, καὶ τὰ καλοῦμεθα δὲ καθρόμηνια, βουνιάδος τε σπέρματος ὀλκην μετ' οἶνου, ἢ χαλαμίνθης τῶν φύλλων ὁμοίως, ἢ μήλου τῆς χαλουμένης λημίας σφραγίδος, τὸ αὐτὸ πλῆθος συν οἶνω. ἢ πωργάνου φύλλα καὶ καρῶν βασιλικῶν τὸ ἐν τῷ, ἢ ἄλλων χρόνιον καὶ ἰσχάδας δύο νήσεις προσφερῶσαν, καὶ ἑσὶ οὐδεὶς ὅπου βλαβήσονται φαρμάκου. καὶ αὐτὴ δίδοται δὲ προσλαμβάναντες μετ' οἶνου τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν. ὅτι ἢ διὰ τοῦ σίγκου, καὶ ἢ διὰ τῶν αἰμάτων, καὶ ἡ χαλουμένη μεγάλην मिथ्रिदातῆος. αὐτὴ πᾶσι χυσι δὲ πελάκῃς καὶ ἰδιουσχυρίσις σωμά-

corpo-

σωματων αἱ πρὸς διατάσεις.
 διὰ πινας βρωμάτων ἢ πομά-
 των πωσίπτες, ἢ πλῆθος οἴνου
 ἐκλύουσιν γὰρ ταῖς ἐνεργείαις τῶν
 ἐπισταγερῶν φαρμάκων, καὶ τὴν
 ἀνάδοσιν αὐτῶν καλύουσι πρὸς
 πεπληρωμῶν τῶν πόρων ὑπὸ
 τῆς ἀρελῆς τῆς τροφῆς. Ἐπει-
 δὴ δὲ καὶ ἀειτάσεις πινεὶ ἐν ἀ-
 ποδημίᾳ δίχᾳ ἐπιδουλήσας πολ-
 λάκις ἐπιφέρεισιν ὁμοίους κινδύ-
 10 νοις, ἀνὰ κλῆρον ὑπολαμβάνει καὶ
 ἀπὸ τοῦτον διαλαβεῖν. Διήσκει γὰρ
 ἀρετῶν μὲν ἐν ὑπαίθεροις τό-
 πους, ὡς δυνάτον ἐστίν. καὶ ἐτοι-
 μαζέειν τὰ πρὸς βροδίαν καὶ πό-
 σιν. Διεύτερον δὲ ἐν ὑποστέγῃ* ἐ-
 15 πιμελῶς καὶ ταπεινῶν ταῖς ὁ-
 ραῖς. πολλάκις γὰρ ἐκ τῶν ὑ-
 ποστέγων ἀνέπει ζεύφα φθο-
 ροποιᾷ, ὡς ἀφ' ἀλάργια, καὶ ἄλ-
 λα πνικὰ ἐρπετὰ. καὶ ὁ κελούμε-
 νος ἀπὸ ἀλαβώτης. καὶ τοῖς παρθε-
 20 ρείοις δὲ τὸν οἶνον ἀγχείοις ἐναρ-
 γῶς καὶ ἐπιμελῶς προσέχειν δεῖ.
 ἔλκεται γὰρ ὑπὸ τῆς ὀσμῆς τοῦ
 οἴνου τὰ ἐρπετὰ, ἃ πνικὰ πολλά-
 κισ ἀνιόντα μὲν τὸν ἰὸν ἀπὸ μὲ-
 σαν, ἐμπεσόντα δὲ ἀπέθανον,
 25 καὶ ἀπὸ κλῆρος ἐγέρουσι. Πρὸς μὲν τὸ
 ἀνέπιδουλέωτον εἶναι, καὶ πρὸς
 φυλάσσειν, ταῦτα εἰρηδῶ. εἰ
 δὲ πινεὶ ἐκοίστα γνῶμην προσε-
 γέγκωκετο, ἢ καὶ ἐξ ἐπιδουλήσας π-

707

corporū affectus certo quodā
 modo cōstitutorū cū quadā ci-
 bi potūsq; qualitate, tū vini co-
 pia ita tēperatorū, vt cū vene-
 nis diffentiāt: siquidē ingesti ve-
 neni vires frangūt, atq; iā prio-
 re alimento farctis præclusisq;
 meatibus, obstat ne membra-
 tim per digestionem insinue-
 tur. Verumenimuerd, quoniā
 fortunæ necessitas interdū si-
 milia discrimina peregrē agen-
 tibus affert, absque vllis insidiis
 hominū, nō nihil differendum
 mihi de hac re necessariū du-
 co. Iam primū igitur culinā ap-
 parare loco subdiali cōuenit,
 cibōsq; & potus in huiusmodi
 loco struere. Si id fieri cōmo-
 dē nequit, secunda erit cōditio
 hæc, apparādi apponēdiq; sub
 tecto. Sed tū diligēter laquea-
 ria animaduertēda: frequenter
 enim à superioribus cōtabula-
 mētis animalia decidūt, exigua
 quidē, sed quæ nō modicā per-
 niciem moliantur, vt phalāgia,
 stelliones, & alia quædā repti-
 lia. Porro vinaria vasa diligēter
 intuerit oportet: nanq; reptilia
 odore vini illiciuntur, quæ in-
 terdū sorbendo, noxiū virus e-
 ructarūt; interdū verò delapsa
 immerisq; expirarūt, & exitij
 causas hauriētibus attulerunt.

Secd

DIOSCORIDIS

Sed hæc hæcenus dicta sint, ne
cauti & puidi ifidiis pateat. q
fi q sua spôte, aut ex quorundã
ifidiis supserút, auxiliari primo
quoq; tpe oportebit: siq dé dũ
comites singulorũ venenorũ
notẽ expectãt, imedicabile fit
venenũ, & paulisper neglectũ,
medicamētis egrẽ cedit. Quare
fi q p cõperto se virus sup fisse
intelligãt, & fateãt, aut eorũ q
aderãt testimonio cõstet, proti
nus ad idonea remedia tráseũ
tes, facillẽ peculiari natiueq; cõ
stitutioni restituem⁹. Neq; enim
iis assentimur, q prorsus auxilia
i huiuscemodi frustra adhiberi
cõtédũt. Quo. n. modo morbi,
quorũ causẽ cẽcẽ latetẽsq; cor
porib⁹ infidẽt, medicinã admit
tũt, & q forinsec⁹ incurrũt ve
nena, mededi rationẽ aspernã
tur? Equẽ verò oēs morbi pro
causarũ ígruetiũ magnitudine,
prõq; anteceditib⁹ affeetiõib⁹
qualitib⁹sq; qb⁹ sit opportunũ
corp⁹, vel medicabiles sunt, vel
nullis cedũt medicamētis. q si
q forsan obmutescẽtes, aut te
mulẽti, aut nolẽtes alioq vene
nũ a se egeri, nullã nobis ei⁹ co
gnitionẽ prebeãt, tũ ptin⁹ acce
dedũ ad ea q cũmuniter epo
tis qbuscũq; venenis opitulari
cõsueuerũt. Atqui nullũ magis
in omnia

των λάθρην, δέσσει μινδὲν ἀγα
θηνομένους βοηθεῖν· εἰς γὰρ τὸ πε
ριεχόμενον τὰ παρὰ τοὺς τοῦ
μείαν ἐκείνου τῶν φαρμάκων ἀνία
τὴν ὅτι, δυσκοινητῶν αὐτῶν διὰ
τὸν χεῖρον γινόμενων. ἑὰν μὲν ἐν
οἱ περὶ στενὰ γινόμενοι νοήσαντες ὁ
μολογήσωσι τὸ περὶν φάρμακον,
ἢ πινες τῶν συμπαρέντων, παρὰ
χρημα ἐλθόντες ἐπὶ τὰ κατὰ λ
ληλα βοηθήματα, ἡ δὲ εἰς εἰς τὸ
κτ' φῶσιν ἢ οἰκείον ἄλλοθεν αὐτοῖς
κατὰ τὴν μα. οὐ συγκαταπίπτει
ταῖς λέγουσιν ἐπ' αὐτῶν κατὰ
παρὰ ἀρετὰ πευτα γίνεσθαι. πῶς
γὰρ τὰ μὲν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ σώ
ματι γινόμενων αἰτίων πάσῃ, θε
ραπείαν ἐπιδέχεται, τὰ δ' ἐκ
τῶν ἔξωθεν συμπίπτοντα φαρμά
κων ἀρετὰ πευτα τὴν γὰρ ἑξ ὁμοί
ως γὰρ παῖτα τὰ περὶ τὰ σώματα
γινόμενα νοσήματα, θεραπευτέ
τε ἢ ἀρετὰ πευτα, κτ' τὰ μεγέ
θη τῶν περὶ ἀπὸ τῶν αἰτίων, ἢ
ταῖς περὶ ἀπὸ τῶν αἰτίων, ἢ
την τῶν σωμάτων. εἰ δὲ πινες
αὐτῶν κατὰ τὴν δέντες ἀφανίαις
ἢ παρονίαις, ἢ ἄλλω διὰ τὸ μὴ
βίβειν ἐξάγειν αὐτὸ ἀσυμφανὲς
ἡμῖν ποιῶσι τὸ φάρμακον, τὸ τε
δεῖ ταχέως ἐρρεῖσθαι ἐπὶ τὰ κοι
νῶς ἀρμόττοντα τοῖς οἰσιν ἡ περὶ
φάρμακον πεπωκόσιν. οὐδὲν δὲ
δύναται κοινότερον βοήθημα δέ
δοῦναι, τοῦ τὸ δόξεν φάρμακον

☞

πρὸ τοῦ ἐπιχύσασθαι, διὰ τοῦ ἔγ-
 ρισαι τόπου καυοῦ εἰς τὸ ἐκτός.
 ὅθεν μηδὲν ἀναλωθὲν ἀπορροήσας
 φέρεται δεῖ ἐλκυσθὲν θερμῶν, ἢ καὶ
 ἰδίαν ἢ μεθ' ὑδατος ἐμείναι ἀ-
 νὰ γὰρ ζώντας. εἰ δὲ μὴ παρὲν ἐ-
 λκυσθὲν τῶν τόπων μὴ φέρουσιν,
 βούτυρον ἀπὸ τοῦ ἐλκῶς μεθ' ὑ-
 δατος θερμῶν ἢ μαλακῶν, ἢ λι-
 νοπέριον ἢ τριγύρον, ἢ πηλὸν,
 ἢ κηρίον ἀπέρματος, ἢ χόνδρον
 10 ἀφ' ἡλικίας. οὐ μόνον γὰρ κε-
 νώσεται ταῦτα διὰ τῶν ἐμείνων ἐν-
 χερῶν χαλασθῆναι καὶ ναυτίαν ἐμ-
 πεινούμενα, ἀλλὰ καὶ ὑπάρχει τῷ
 κοιλίαν, καὶ ἐναντιωθήσεται τῇ
 κενώσεται τῶν σωματικῶν, ἀμβλυ-
 15 πικρὰ τῶν δεινυμένων καὶ σπῆ-
 ρων. ἔστι δὲ ἀναργῶς κατὰ λαβέ-
 σθαι τοῦτο· εἰ γὰρ τις ἐλκώσεται
 περὶ αὐτοῦ δι' ἀσβέσου, ἢ
 τρυγῶς ἢ χαρδαείδος ἢ πινος ἄλ-
 λου δεινέως τὸ σῶμα, ἀπορρί-
 20 σθαι ἐλκῶς οὐχ ἐλκώσεται ἀπὸ
 τοῦτου. καὶ μὴ οὐδ' εἰ τις ἐλκώσεται
 διὰ τῆς ἰσχυρῆς ἢ ψυχρῆς, δύναται
 περὶ τῶν αὐτῶν. ἔστι μὲν ἐμείνος οὐ
 μόνον καὶ ὁ κενὸς καὶ ἀποκρίνει
 τὸ βλάπτον ὡφελεί, ἀλλ' ὅτι καὶ
 25 δεικνύσι τὸ κενὸν ἐνίστη, ἐκ τε
 ὁσμῆς ἢ ὀρώμενων ἢ χρώματος
 πινος· ἐν μὲν γὰρ τῆς ὁσμῆς, καὶ
 πικρίας, μυκωνέων· ἐν δὲ χρώ-
 μι μείζον ἢ γύρον ἀπὸ τοῦ ὀρώ-
 μενου, γάλα ἢ τὸ νειοσπῆμα
 ἀπὸ

in omnia valēs auxiliū dari po-
 test, q̄ vt proximo loco vir⁹ fo-
 ras exhaustiatur, priusq̄ inuale-
 scat. Quare sine mora, calidū
 oleū ex aqua, aut seorsū, vt vo-
 mitare cogātur, dari conuenit.
 Aut si oleū natura loci negat,
 butyrum cum aqua calida, aut
 malua, aut lini semine, aut tra-
 go, vitrica, foenogreco, aut hali-
 ce decocto, vicē ei⁹ exhibebit.
 Hęc. n. nō modò vomitionib⁹
 exigent vi illa sua laxatrice, aut
 nausēā ciētē, sed aluum quoq;
 subducēt, & corporū inanitione
 ita aduersabitur, vt acrimo-
 nias venenorū hebetent. Id qđ
 euidenter huiuscemodi argumē-
 to deprehendere licet: Est, vt
 quisq̄ viua calce vel face, aut
 cātharidib⁹, aut alio quouis a-
 cri, corp⁹ exulcerare statuerit,
 is si ipsū oleo leniter illinat, ex-
 ulcerationē nō accipiet. Atqui
 neq; vehemēter adstringi corp⁹,
 neq; refrigerari poterit, si an-
 tea perungat. Quinetiā vomit⁹
 non ob id modò qđ vacuet, &
 noxiū humiorē excernet, iuuā-
 mētū adfert, sed qđ affūptū vir⁹
 nōnunq̄ odore, coagulatis gru-
 mis aut colore, pdat: q̄ppe cū
 odore & amaritudine, meco-
 niū: colore, cerusā, gypsūmve:
 grumis lac aut sangninem ani-
 malis

DIOSCORIDIS

malis recens iugulati ostēdat.
Nam grauis odor regestorum,
leporis marini, aut rubetæ ve-
neficia deprehendit, ita vt nō-
nulla ab iis remedia peti pos-
sint, ad idonea singulorum au-
xilia trāseuntibus. Oleo etiam
maluæ decoctum admiscetur,
aut glauciū, aut adeps anseri-
nus, aut pinguium carniū iu-
ra, aut lixiuium lignorū cine-
re factum. Vbi verò vomitus
diligēter citatus fuerit, ne quid
in ventre coierit, quæ hæse-
runt intestinis reliquiæ, clyste-
re acri deuocentur. Facit &
nitrum tritum cum hydrome-
lite sumptum & vina vetera li-
beralius epota, gallinacea iu-
ra, præpingnes pisces, vetustæ
carnes pinguisque, & quæ adipe
aut recenti butyro paran-
tur. Alium nanque subducūt,
vti diximus: & stomachum re-
soluētia, prioniorem ipsum ad
vomitionem reddunt: & venci-
norum acrimonias hebetant,
atque meatus obstruentia, ce-
lerem virium penetrationē in-
hibent. Quinetiā medicamen-
ta dantur, quæ communi dote
profunt: vt Lemnia terra, aga-
ricum, abrotonum, irio, radix
eryngij, semen pastinacæ, & ca-
laminthæ, nardum gallicum,
casto-

ἀπὸ δὲ βρώμου καὶ ποίττιος τῶ
ἐμουμένου καὶ ὀσμῆς, κατὰ τὸν
δαδάτιον καὶ φρούον, ὡς διὰ
τοῦτο ἢ δι' ἑτέρον ἔνια διώσθαι
βοηθεῖν, ἐρχομένους ἐπὶ τὰ ἐχθ-
στὰ ἀρμόζοντα βοηθήματα. πα- 5
ραμύρτυμι δὲ τῷ ἐλαίῳ μαλά-
χως ἀφέψημα, ἢ γλαυκίον, ἢ σέ-
αρ χύσιον, ἢ ζωμὸς ἐκ λιπαρῶν
κρέων γεροντός, ἢ κοιλία ἢ διὰ τῶν
ξύλων κομισιμύους δὲ διὰ τῶν
ἐμέτων σπυμελὸς, διὰ τὸ μν- 10
δὲν ὑπολείπειται ἐν τῇ κοιλίᾳ,
τὸ ἐμμεῖναι ἐν τοῖς ἐντέροις κλύ-
σματι δειμὶ κομιούμεναι. πικρὰ
δὲ καὶ τὸ νίτρον λεῖον συνυδρα-
μέλιτι παραμυμειανόμυρον, καὶ
οἶνοι πολλοὶ καὶ παλαιοὶ πινό- 15
μενοι, καὶ ζωμοὶ ὀρνίθιοι, ἰχθυ-
ες λιπαροὶ, καὶ κρέα παλαιὰ καὶ
λιπαρὰ, καὶ τὰ διὰ σέας ἢ βο-
ύων περσφάτυ. ὑπάρχοντα γὰρ
τῷ κοιλίαν ὡς περ εἶπεν καὶ τὴν
σώμαχον ἀναλύοντα, ἵτοιμύ- 20
τρον κατασκευάζει τὸν σώμα-
χον πρὸς τὸν ἐμέτον. ἀμυγδαλί-
τῃ τῷ δειμύτητι αὐτῶν, καὶ
παρεμπλαστέμενα τοῖς πόροις
καθαίνει τὴν ὀξύτητα τῆς τῶν φαρ-
μάκων διωάμεως. δίδονται δὲ 25
καὶ ἀρμόζοντα φάρμακα κοι-
νῶς τῶν ὄστων λημνία μύλτος, ἀ-
γαρικόν, ἀβρόπνον, ἐρύσιμον,
ἡερηρίου ρίζα, σαφύλινου σπέρμα,
καὶ καλαμίνθης, γὰρδος κελτικῆς,
καὶ σό-

καὶ δέσσον, νάρθηκος χλωρῶν ἐν-
 τρειῶν, νηλεῖον τοῦ καλουμένου
 ῥιζοδένδρου ἄνθος, περασίτου γυ-
 λῶς. σίλφιον, ἢ ὁ ὅπως αὐτοῦ, σα-
 γάπινον, ὁ ποτὶ ἀξ, πικροδανίου
 5 ὅπτες, καὶ ἢ ῥίζα * ὡς καὶ μαγύ-
 δειν ἐκάλεισαν, ἀριστολόχια μα-
 κροῦ, πικραίου ἀγρίου σπέρμα, κέ-
 σσου τῆς βεττονίης καλουμένης
 τὰ φύλλα * δίδοται δὲ ἕκαστον
 αὐτῶν οἷον < ὁ πλῆθος. ποιεῖ καὶ
 10 πολλοῖς ἀφίλημα * καὶ σέσση
 καὶ πᾶσι ὑγρὰ κεία ἐκλειρο-
 μένη. ῥιζοκότατα δὲ βοηθῶσι
 καὶ αὐτῶν, ὅν τὰ σκευάσματα
 ἐπὶ τέλει ἀναγράφονται. κοινῶς
 15 ὁ βοηθῆτεον τοῖς τὸν τρέπον
 τοῦτον * διωκτὸν δὲ καὶ ἐν τῶν
 παρεκκολλουμένων συμπτωμά-
 των, κοινὰ καὶ τὰ βοηθήματα
 συμπαρελαμβάνονται. χεῖρον
 γὰρ αἱ τῶν πλείων φαρμάκων
 δυνάμεις, εἰς ὁμοιοτέτοις πε-
 20 εἰρήσει τὸ σῶμα διατρέσει. δι-
 ὡς αἰπὴν ἐπὶ τῶν πλείων τὰ
 κοινὰ βοηθήματα ἀνείη πικύλα
 μὲν γὰρ τὰ δηλητήρια φάρμακα,
 κοινὰ δὲ καὶ οὐ πολλὰ αἱ ἐξ αὐτῶν
 γινόμενα διατρέσει. ἀδυνάτην
 25 γὰρ πᾶν τὰ συμπτώματα ἐν
 παρεκκολλήσιν. εἰ γὰρ ὡς τοῦ-
 το, παρεῖληκεν αὐτῇ καὶ ἕκαστον
 φάρμακον διὰ τῶν βοηθημάτων
 παρὰ τοῖς. τό τε γὰρ διήγειν σῶμα
 γὰρ τε λίαν καὶ ἐν τρεῶν ἢ πᾶρ τε
 καὶ

castoriū, ferulę virentis medul-
 la, flos rhododēdri, succus mar-
 rubij, laser aut lalerpitium, sa-
 gapenū, peucedani succus, aut
 panacis, & radix quam magu-
 darim appellarūt, aristolochia
 longa, sylvestris rutę semē, &
 betonica, quā cestron nomi-
 nāt, folia: singula cū vino dra-
 chmę pondo sumi debēt. Effē-
 ctum præbet polij decoctū, &
 5 fefeli, & liquida pix lincta. Ma-
 gnificē ferūt opē antidota, quę
 in calce operis scripta reliqui-
 mus. Cōmunis ratio præstandi
 auxiliij ita se habet. Cæterū ab
 iis quę consueverunt euenire,
 cōmunia reinedia sumptitari
 possunt. Ferē enim vires vene-
 norū quamplurimorū, in affe-
 ctus consimiles corpus tandē
 redigūt. Quam ob causam ple-
 risq; cōmunia conducūt auxi-
 lia: varia etenim sunt veneno-
 rū genera, cōmunes tamē nec
 multi iudē affectū oriūtur. Neq;
 fieri potest, vt oēs cōcurrētēsq;
 casus quę symptomata vocāt,
 vnū venenum sequātur. Alio-
 quin superuacanea fuisset ven-
 enorū singulorū traditio cū
 suis remediis ab authorib; de-
 scripta, Neq; verō in vno eo-
 dēq; promptū est inuenire, vt
 quis stomachi, alui, intestinorū,
 iecoris

DIOSCORIDIS

iecoris, renū, & vesicā dolore
vehemēter crucietur, vt singul-
tiat, erodatur, contremiscat, re-
frigeretur, obmutescat, cōuella-
tur, pulsus elanguescat, spiritus
difficilis fiat, verno prema-
tur, vertigo obuerfetur, caligēt
sensus, strāguletur, sitiat, sāguis
erūpat, febre cōflictetur, ægrē
lotium reddat, torminibus ve-
xetur, crebrō vomitet, nausea
premat, rubescat, liuore su-
gilletur, pallefcat, desipiat, ster-
tat, virib⁹ deficiatur, & pleraq;
alia faciat, patiatūrque: singula
enim in generales affect⁹ dedu-
cta, pauca numero, & commu-
nia ea demōstrāt, quæ euenire
cōsueuerūt. Quare in singulis
quæ suprā dixim⁹ nō facile fue-
rit deuoratū virus cognoscere.
Nam oris & linguæ erosio, sto-
machi, vētris, vesicæ ac renum
inflāmatio, vehemēs vrinæ dif-
ficultas, & interdū cruoris cū
eo exitus lācinatio, & in pluri-
mis partibus quidā adustionis
sensus, nō in cātharidibus mo-
dō potis reperiūt, sed in eru-
cis quoq; pinorum, & bupre-
ste, & salamandra. Porro non
modo eos qui meconium hau-
serūt, verno aut sopore pre-
mi, stertere, liuore sugillari, tor-
pere, refrigerari, stupefcere,

toto

καὶ νεφροὺς καὶ κύστιν, ἐπὶ δὲ λυ-
ζειν καὶ δάκναι καὶ τρέμειν,
ἀφώνοις τε εἶναι καὶ πρεσβύχ-
σαι, σπᾶσαι τε καὶ ἀστυκτεῖν
καὶ δυσπνεῖν, καὶ καταθέρεσθαι
καὶ σκοποῦσθαι καὶ πνίγεσθαι καὶ
διψᾶν καὶ αἰμορρᾶν, πυρέσ-
σειν τε καὶ δυσπνεῖν, καὶ σπ-
φοῦσθαι, καὶ ἐμῆν πυκνὰ ἢ ναυ-
πῆν, ἐρυθράνεσθαι τε καὶ πε-
λιδνοῦσθαι καὶ ὀχρεῖν, παρ-
φρενεῖν τε καὶ ῥέγχειν καὶ πα-
εἶεσθ, καὶ ἄλλα πολλὰ ποιῆν καὶ
διὰ φορὰ πάσχειν ἐνὶ μόνῳ δύσπο-
λον εὐρεῖν παρὰ πόλιν, ἔκαστον
μελεῖσθαι εἰς καθολικὰς διατά-
σεις ὁλίγων ἀειδυόν καὶ κοπῶν
ὑποδείξαι συμπωμαίων. διὸ
καὶ ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν περιε-
μμένων οὐκ εὐκόλον τὸ εἰλημμέ-
νον φάρμακον γινώσκεισθαι. τὸ γὰρ
δακνέσθαι τὸ σῶμα καὶ γλῶτταν,
καὶ φλεγμαίνεν σῶμαχον καὶ κοι-
λιαν τε καὶ νεφροὺς καὶ κύστιν, δυσ-
πνεῖν τε ἰσχυρῶς, ἐπὶ οὗ τε δὲ καὶ
αἷμα δι' οὐρῶν πορεύεσθαι, καὶ
καθροῦσθαι, διαπεπρωμέναι τε πολ-
λὰ μέρη τοῦ σώματος, οὐ μόνον
ὅτι κακὰ εἶδον εὐεῖσκειται πα-
ρακαλουτοῦντα, ἀλλὰ καὶ ὅτι πι-
τυοκρίμης καὶ βοουπρήσεως καὶ
σαλαμάνδρας, τὰ τε κατὰ φύρεσθ
ἢ καεῖσθαι ἢ ῥέγχειν, πελιδνοῦ-
σθαι τε καὶ γαστρίαν καὶ καταλυ-
χεῖσθαι καὶ ναρκῆν, ἀνίστην τε
καὶ ὀδύ-

10

15

20

25

- καὶ ὁ δαξέσθαι τὸ ὅλον σῶμα, οὐ
μόνον τοῖς τὸ μυκῶνενον πιπτο-
κόσι παρέπιπται, ἀλλὰ καὶ τοῖς
μασθράζοντι ἢ κλύοντι περὶ σ-
ενηχμήροις. τό τε παρσφρο-
5 νέην, οὐ μόνον ὑσχύματος ὀπφέ-
ρει, ἀλλὰ καὶ τὰ τοξικά καλού-
μεθα τῶν φαρμάκων· καὶ ἀκόνι-
τον δὲ, καὶ τὸ μέλι τὸ γλυγνόμε-
νον ἐν ἡρακλείᾳ τῇ πυγγκῇ· καὶ τὸ
πνίγεσθαι δὲ οὐ μόνον ἐπὶ μυκῶ-
10 των ὁράται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ αἰ-
μαπτοσ ταυρίνου, καὶ γάλακτος καὶ
ἀκονίτου καὶ γύψου καὶ λιμνι-
δίου. καὶ κατὰ τοῦ δύσκολον ἐὰν
δέλτης εὐρεῖν σημεῖον διωδόμενον
π τῶν πονομήων καὶ γλυγνόμενων
15 φαρμάκων δηλώται· καὶ μέλει δ'
ὅτι κοινὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπι-
νομήροις πάσαι παρσφρολίου-
δεῖται ταῦτα. πάλιν ἐπὶ μὲν τῶν
ὀξέως ἀναιρέοντων, ἔστι περὶ καὶ
σημειώσασθαι τὸ βλέπεόμενον ὡς
20 παρσφροσμήν. ἐπὶ δὲ τῶν χρο-
νίας διαδέσφει παρσφροσφόντων,
δύσκολον οὐδὲν περὶ τὴν περσ-
πείαν τοῦ περὶ τὴν σημειώσιν
δυσχερεῖς βλέποντος, ἐμφυζόν-
τα γὰρ τὴν ἐξύτητα τῆς ἐνερ-
25 γείας τὰ φάρμακα, καὶ μετα-
ληφθέντα εἰς χρενίους, κοινῶς
λαμβάνει τοῖς λοιποῖς πάσαι
τὰς κατὰσκευας, καὶ τὰς βοη-
θείας, τῆς ἰδιότητος τῶν πονομέ-
νων φαρμάκων μυκῶν· ἐννοήσας.

δια.

toto corpore pruritus senti-
re, sensu priuari constat, sed eos
etiam qui mandragorā aut ci-
cutam deuorant. Deliriū non
hyosciamus tantum infert, ve-
rum etiā quæ toxica appellan-
tur: itidem aconitum, & mel
quod in Heraclea Pontica gi-
gnitur. Stangulatio non minus
in fungis, quàm in sanguine
taurino, lacte, aconito, cerusa,
gypso conspicitur. In summa,
difficile vni vni veneno pro-
prium inuenire signum, quod
haustum, gustatumque virus
prodere possit: maximè quod
hæc cæterorum etiam vitio-
rum, quæ in corpore exori-
untur, communia sequi so-
lent. Cæterum in his quæ ce-
leriter enecant, noxam signis
forsitan indicare possis, si ad
ea respexeris quæ sumus dictu-
ri. Sed in iis qui ad longas æ-
gritudines spectant, nihil ad
medendi rationem difficile,
dūtaxat quod pertineat ad in-
dicia noxæ, vtpote cum ve-
nena statim atque præsentaneam vim illam perdiderunt,
transmutata in longos affe-
ctus, cōmunia reliquorum vi-
tiorum remedia, compositio-
nēque flagitent, cum venefica
proprietas non amplius insit.

S Si verò

DIOSCORIDIS

Si verò longa sit affectio, in aliquod diuturnorū morborum genus recidet, à quibus facile fuerit medēdi rationē assumere. Sed de iis quæ generaliter auxiliantur, hæcenus. Consequenter quæ priuatim singulis profunt, scriptis mādabimus, si prius sigillatim exposuerimus, quæ ex singulis ordinibus extialem aut maleficam vim fortiūtur, vt medicinæ studiosi ea cautē obseruēt, quæ ad rationē salutis scripta inueniuntur: quoniam nulla eorū quibus vtūtur, venenis sint commista. Incuria enim magnas adfert noxas, & sæpe cōtinuo vsu eorū, homo in perniciē agit. Proinde animalia quæ exitiosā vim habēt, hæc sūt: cātharides, buprestis, salamādra, pinorū eruca, lep^rmarinus, rubeta, & rana palustris muta, deuoratæ hiruīdines. Scemina sūt: hyoscyam^o, coriadrū, cicuta, gith, psylliō. liquamēta: meconiu, opocarpasō, thapsiæ, fuccus, elateriū, mandragoras. Radices, quas mittit chamæleo, aconitū, thapsia, veratrū, ixiā, agariū nigrum, ephemereum, quod aliqui Colchicum vocant, quod in Colchide nascitur. Herbarū oleraque: smilax, quā aliqui tithymalū appellāt,

Roma-

διασείσας δὲ χειρὶ κατεσκεύασμένους ὑπὸ αὐτῶν ἢ διασείσας παρὰ τῶν εἰς ἐν πρὸς τῶν χειρὶν ἐμπέπει πασάν, ἐφ' ὧν οὐ χεῖρες ὄντι καὶ τῶν δεξιῶν ἀναλαμβάνειν, καὶ τὰ μὲν κοινῶς βοῶν, δουῶντα τῶν δ' ἑστίν, οἷς ἀκροῦσας ἀναγκάζομεν καὶ τὰ ἰδίᾳ ἐκείνοις ἀφ' ὧν ὄντα προεκτείνουσι ἐφ' ἐν ὅσα φθαρτικὴν ἢ κακωτικὴν ἔχει δύναμιν ἐκείνης τῆς εἰδος, καὶ ἵνα πεφυλαχμῶς εἰ πῖνα τῶν περὶς ὑ-
 10 γείαν ἀναγκασμῶν φαρμάκων ἔχοντι πῖνα τοῦτων μεμιγμένα φάρμακα οἱ φιλικταροῦτες οἷς χεῖνται. τὸ γὰρ ἀπεισκευπὸν μεγάλας ἐπιφέρει βλάβας, καὶ πηλάκις διὰ τὴν συνεχὴ χεῖρ αὐ-
 15 τῶν, ἀπωλείας αὐτὰ γίνεται. Ζῶα μὲν οὖν ὅσα φθαρτικὰ τὰ δεῖ· κανθαρίδες, βούφρασις, σαλαμανδρά, αἰτυοκάμπη, λαγῶς θαλάσσιος, φρυγὶς ὁ λεῖος, βάτταρος ἑλεος ἀφῶνος, βδέλ-
 20 λαι κατὰ πείθειται. σπερμάτων, ὑοκύναιος, κόριον, κάρειον, μελαύθιον, ψύλλιον. ὁπσιμάτων δὲ μικκωνειον, ὁποκάρπασον, θαψία χυλὸς, ἐλατήριον, μαρδάρως. ἐξ ὧν δὲ χαμαλέαν, ἀκονιτον, θαψία, ἐλλέβορος, ἱξία, ἀγαικὸν τὸ μέλαν, ἐφ' ὧν οὐ ἐνιοὶ κολχικὸν καλοῦσι διὰ τὸ κολχίδι γίνεσθαι. ποδὶ δ' καὶ λαχάνων, σμύλας, ἢ ἐνιοὶ πιδυμαλον, ῥωμάδος

ῥωμάιοι ὃ νάξιον ἢ τάρσον χαλῶσι, σφύγγιον μαλικόν ὃ ἐν δορύκτιον κα-
 λούσιν, ἢ τε σαρπηδονίος πᾶσα οὖ-
 σα βασιτάρχου εἶδος, κύνων, κε-
 ρα τῆς, φθαεικόν, τοξικόν, πᾶ-
 5 γανον ἄρσιον, κύνκτες, ἀπὸ ζώ-
 ων δὲ αἷμα ταύρειον νεαρόν, καὶ
 τὸ ἐμπυτιαδὲν γάλα, μέλι τε
 τὸ ἐν ἡρακλείᾳ τῇ πομπικῇ ἡλυ-
 νώμωρον. μεταλλικὰ δὲ γύψος,
 ψιμίδιον, τίτανος, ἀρσενικόν,
 10 σαρδαράχαι δύο, λιθάργυρος, ἀ-
 δάρεκιν, μόλιδος, καὶ ἡ καλουμένη
 ὑδραργυρος. τῶν δὲ συμφύλων,
 οἶνος ἀθρόως ποθεῖς πολλὸς ἀπὸ
 βαλανείου ἢ γλυκύ, ἢ ψυχρὸν
 ὕδωρ ὁμοίως.

15 Περὶ Κανθαρίδων. Κεφ. α.
 Τοῖς ἔν κανθαρίδας προσενεγ-
 χαμύλοισ, παρὲς τὴν χαλεπώτατα
 σημεῖα. ὅθεν γὰρ ἀπὸ τῆς εὐματός
 μέγχε κώσεως πάντα δύνανται δο-
 κεῖν αὐτοῖς, καὶ κτ' ἢ γενῶσιν, πῶσιν
 20 ἢ κατὰ ὁμοίον π' ἐγγίνεσθαι φλεγ-
 μαίνουσι ὃ τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον
 καὶ δυσσεύσι. πολλὰ μὲν δὲ αἷ-
 μα παρὶενται δι' οὖρον φέρεται δι'
 αὐτοῖς καὶ κοιλίαν* ὁμοίως τοῖς ἐ-
 πὶ δυσεντερικῶν καποδυμίας τε
 25 καὶ αἵταις καὶ σκοποδιήσις παρὲς
 ποιοῖσιν. ἐπὶ τέλει δὲ παρὰ φέρεται
 πλὴν διάναν. δεῖν ἔν παρὰ
 κολουθῆται τι τοιούτον, ἀναγχα-
 ζεν ἐμῆν, διδόντας αὐτοῖς τὸ ἑ-
 λασιον, ἢ ἄλλο π' ἢ προσρηλόν.
 καὶ μὲν

Romani taxum, folanū mani-
 cū, quod & dorycniū dicitur:
 fardinia herba, quæ ranunculi
 genus est, corniculatum papa-
 uer, pharicū, toxicum, ruta syl-
 uestris, fungi. Ab animalib⁹, tau-
 rinus sanguis recēs, coagulatu
 lac, mel Heracleæ in Ponto ge-
 nitum. Metalla: gypsum; cerusa,
 calx, auripigmentum, duo san-
 darachæ genera, spuma argen-
 ti, adarce, plumbum, & quod
 argentum viuum dicitur. E li-
 quoribus domesticis: vinum
 abunde post balneas potum;
 aut passum, & frigida aqua si-
 militer.

Cantharides. Cap. I.

Quibus datae sunt cantha-
 rides, signa eueniunt grauissi-
 ma: Ab ore enim ad vesicam
 vsque cuncta erodi sentiuntur;
 picē aut similem quiddam ced-
 driæ resipiunt, dextra præcor-
 dia inflammātur: vrinam ægrē
 reddunt, & subinde cum lotio
 sanguinem emittunt: strigme-
 ta non secus atque dysente-
 ricis, aluo deferuntur: fasti-
 dia urgent: animo linquantur,
 obortaq; vertigine concidunt:
 postremō mēte abalienantur.
 Ergo antea quàm tale nō nihīl
 accidat, dato oleo, aut supradi-
 ctorū aliquo, vomere cogātur:
 S ii mōx

DIOSCORIDIS

mox ubi vomitiōe plurima re-
iecerūt, halicæ aut orizæ, tragi
aut ptisanæ cremor, aut deco-
ctū maluar, aut seminis lini, aut
fœnigræ cī, aut radicū althææ,
quam Latinus sermo ibiscum
appellat, clystere infundatur.
Præterea nitrū eisdem dandū,
ex hydromelite, vt quæ stoma-
cho adhuc aut intestinis adhe-
rēt, eluēdo excernantur, ac de-
scēdant. Quæ nisi sic discutian-
tur, ingesta in aluū ex nitro a-
qua mulsa, vacuari debēt. De-
tur deinde vinū aut passum, in
quo pineoli nuclei, aut cucu-
meris semina contrita sint, aut
ex lacte, aut mulsa, aut anseri-
nus adeps in passo liquefactus.
Inflāmata autē partes hordei
farina cū mulsa decocta perū-
gantur. Ab initio admota cata-
plasmata nocent, quodd cita-
tus ab eis calor, illapsus virus
ita remoratur, vt in principes
se parteis insinuet: ipsa tamen,
interiecto tempore, molestissi-
mis inflāmationibus opitulā-
tur, vtpote quæ dolores & per-
mulceant & leniant. Tum ubi
corpus calfaciente oleo inun-
ctum fuerit, in foliū descēdere
oportet, ac lauare, vt per cutē
summam quæ corpori noxia
inhaferūt, etiam excernantur.

ἢ μετὰ τὸ κομίσειν τὰ πλείετα
διὰ τῶν ἐμπετον ἐνέγκει διὰ κλυ-
σῆες χυλὸν χένδεον, ἢ ὀρύζης, ἢ
πράσου, ἢ πλισάνης, ἢ μαλάχης
ἀφέψημα, ἢ λινοσπέρμου, ἢ τί-
λευος, ἢ τῶν βίζαν τῆς ἀλκυίας, ἢ
ὡς ἐκίσπον ὀνομάσονται βωμάοι.
ἐπιδιδόναι τε αὐτοῖς νίτρον συν-
ὕδρως μέλιτι πρὸς τὸ καταβλεθ-
σαι, ἢ ἐκνήλαι τὰ ἐπὶ παρακεί-
μενα τῷ σωματῷ καὶ ἐντέρεσι.
καὶ εἰὰν ὡς διακοπῇ, κενῶν δὲ 10
μελικράτον ἐνέγκτας μετὰ νίτρον.
ἢ ἐπιδιδόναι οἶνον ἢ γλυκῶ, συν-
τεβιμμένων αὐτῷ σφοδρίων ἢ σι-
κκῶν σπέρματος, ἢ γάλακτος ἢ
μελικράτου, ἢ σέας χυμῶν συν-
τετηκὸς ἐν γλυκεῖ. τὰ δὲ φλε- 15
γμαίνοντα μέρη καταπλάσσωστας
κρεττῶν ἀλευρῶ ἐψημῶν μὲν με-
λικράτου. καταρχὰς μὲν οὖν
παρελαμβανόμενα τὰ κατα-
πλάσματα, βλάπτει διὰ τὸ ὑπὸ
τῆς ψυγῆς θερμασίας κατέ- 20
χεσθαι τὸ δοθέν, σκείζον ἐπὶ τῶν
τόποις ὄντας κυκλείς. χροιδέν-
των δ' ὠφελεῖ τὰς χαλεπὸν τάτας
φλεγμονάς, παρηγορεῦντα καὶ
παρὰ μὲν τοῦ μέρους τὰς ἀλγυδόντας.
ἐν δ' ἐν τῷ τῷ κενῶ ἀμύλῳ προ- 25
λιπαίναντας, ἐλαίῳ διεμαρτυκῶ
τὸ σῶμα λύνει, κατὰ δὲ τὰς εἰς ἑμ-
βασιν, ἐκείνῳ δ' ἢ ἰατρείᾳ, διὰ τῆς
ἐπιφανείας τὰ ἐπὶ τῇ παρὰ
τε δέντα τῷ σώματι ἐκκρίνεσθαι.

Et

ἢ

καὶ κατόλου παιτοίας δὲ κινεῖν
ταῖς ἐκκρίσεσι, πρὸς τὸ μὴ ἐμμο-
νον κατασκευῶν λαμβάνειν τὴν
διάθεσιν. διδόναι δὲ καὶ κρέα ὀρ-
νίθια καὶ ἀρνία θελοῦντα καὶ εἰ-
5 θία, λιπαρὰ δὲ ταῦτα καὶ ἀπαλώ-
ματα καὶ καθεύουσα σὺν λινο-
σπέρμω· ἐν κοιλίᾳ γὰρ ἔστι καὶ ἀμ-
ελευπτικὰ τῶν δεινέων. καὶ οἷ-
νον γλυκύν καὶ πολύν. ἀρμύζει δὲ
ἐπ' αὐτῶν καὶ λιγανίου φλοιός, καὶ
10 ὥς τῆς καλαμύνης ἀέρος, ἐκείνου
4 δ'. μετὰ γλυκὺς 4 ἁ λυμ-
βαρυδὴν γλήχων τὸ μὴ ὕδατος
τεριφθεῖς καὶ ἱεῖνον ἢ ῥόδιον μύρον
μετὰ πηγαίου ἀφελόμενον, καὶ
ἀμπέλου ἀκρέμονες ἀπαλοὶ λεῖοι
15 μετὰ γλυκὺς. διωατάτατα δὲ
παιτῶν βοηθοῦσιν αἱ αὐτὶς δοτοὶ
πινόμεναι σὺν μελιχράτῳ πλῆ-
θος 4 δ'.

Πρὲ Πιτυοκάμπης. Κεφ β'.

Τοῖς ὅ πιντοκάμπην λαβοῦσιν
20 ἐνθάδε πόνος ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τὸν
ἐρενίσκον παρεκκολοῦσιν· φλεγ-
μονή τε ἰσχυρὰ γλώσσης καὶ σωμα-
χοῦ καὶ κοιλίας· καὶ ἐντέρων πόνος
ἰσχυρὸς μὴ τὸ δοκεῖν ὁ δὲ ξέσθαι τὰ
ἐντός· πυρετός τε καὶ ὅλον τὸ σῶ-
25 μα. τοῦτοισι βοηθῆσαι ὁμοίως τοῖς
ταῖς κανθαρίδασι πεπωκόσιν. ἰδί-
ως δὲ ἐπ' αὐτῶν παρεκκλινόμενα
αὐτὶ ἐλαίου ὅτε λιτοῦ καὶ ἱεῖνου τὸ
μύλινον, κατασκευαζόμενον ἐν
μύλων κυδωνίων καὶ ἐλαίου.

Περε

Et deiectiones multifariā mo-
liri oportet, ne affectus infla-
tur, & stabilitatē capeffat. Gal-
linaceis carnibus & hœdinis,
aut suillis catulis, maximè pin-
guibus & tenerimis, ac cū lini
semine coctis, vesci debent: si-
quidē alui cū, atq; veneno-
rū acrimonias hebetant. Vinū
dulce liberalius ebibatur. Pro-
dest thuris cortex, & famia ter-
ra, quæ aster appellatur, si qua-
ternæ singulorū drachmæ cū
passo sumantur. Item pulegiū
ex aqua tritum, irinum aut ro-
faceum, cum rutæ decocto, re-
centes vitis ramuli, cum pas-
so detriti. Longè omnium po-
tentissimè, antidota auxilian-
tur, cum aqua mulsa, drachmis
quatuor pota.

Pinorum erucæ. Cap. II.

Iis qui erucas pinorū haufe-
rūt, illico dolor in ore & pala-
to exoritur: vehemēs alui, linguæ
ac stomachi inflammatio torquet:
intestina dolor excruciat, ita ut
pruriginē sentire videātur: cor-
pus totū exæstuat: fastidiū vr-
get. Quibus est succurrédū re-
mediis, quæ deuoratis cantha-
ridibus dantur. Peculiariter ta-
mē pro simplici oleo & irino
melinū quod ē cotoneispomis
& oleo tēperatur, accipiemus.
S iij Bupre.

DIOSCORIDIS

Buprestis. Cap. III.

Qui buprestin biberunt, nō
dissimile nitro virus sapiūt: sto-
machi ventrisq; vehemens do-
lor insequitur: tam véter quàm
stomachus mirum in modum,
vt in aqua inter cutem, diffila-
tus, inturgescit. Vniuersa cor-
poris facies contenditur: vrina
supprimitur. Quibus eadē quæ
potis cantharidibus auxiliatur.
Priuatim post vomitus & vac-
uationes quas clysterib⁹ mo-
limur, aridæ ficus profunt: item
earum decoctum, ex vino. Vbi
verò iam ferè pericula incli-
nantur, Thebaicarum palmu-
larum cibo, aut earundem tri-
tarum in mulso aut lactis po-
tu, iuuantur. Pyrorum etiam-
num omne genus esse, & lac
humanum bibere, conuenit.

Salamandra.

Cap. IIIL.

Si salamandram hauserunt,
linguæ inflāmatiō cōsequitur,
mēs & sermo prapeditur, tre-
mor cum torpore aut horro-
re quodā ac exolutione acce-
dit: partes nōnullę corporis li-
uoribus circumquaq; fugillan-
tur: sæpèque, diutius immo-
rante veneno putrescētes de-
fluūt. Quibus præstabimus cū-
cta quæ potis cantharidibus.

Pecu-

Περὶ Βυσπρήσεως. Κεφ. γ'.

Τοῖς δὲ βούπρησιν πεπωκόσι,
δοκεῖ κατὰ τὴν γένησιν ὁμοίον
πρωμώδει νίτρω· παρεκολου-
θεῖ δὲ ἄλγος τοῦ σώματος καὶ κοι-
λίας σφοδρόν· ὄγκος τὲ τοῦ σώ-
ματος καὶ κοιλίας σφοδρὸς ὁμοίως
ὕδατος τοῖς, καὶ περιετίθεται αὐ-
τοῖς ἡ σπυγνία τοῦ σώματος
τοῦ σώματος τε οὕτως ἐπὶ χεῖται, βουπρε-
στὶ δὲ αὐτοῖς ὅσα καὶ τοῖς κανθαρί-
δαις πεπωκόσιν. ἰδίως δὲ ὁφε-
λουῦται μετὰ τὸ τῶν ἐμῶν καὶ
τοῦ κλυστῆρος κενώσασθαι σῶμα
ἐκ τῆς λαμβάνοντος· καὶ τὸ ἀφί-
νημα δὲ αὐτῶν συνὸν πνεύματι
καὶ δυνάμει, ὁφελουῦται συλκῆναι
βουπρεστὶς ἐδιδόντες, ἢ λελασμέ-
νας (ὡς οἶνομέλιτι, ἢ γάλακτι πί-
νοντες, ἢ καὶ ἀπὸ τῶν ἀπαιτῶν τοῦ γένους
ἐδιδόντες καὶ γάλα γυναικείον πί-
νοντες.

Περὶ Σαλαμάνδρας.

Κεφ. δ'.

Τοῖς δὲ σαλαμάνδραν λα-
βοῦσι, παρέπιται γλώσσης φλεγ-
μονή, καὶ διανοίας ἐμποδισμὸς
καὶ σπῆμος μετὰ νάρκης ἢ φεί-
κης πνός καὶ ἐκλύσεως· περιού-
ται δὲ πῖνα μέγιστη κυκλοτερὴς αὐ-
τοῖς τοῦ σώματος ὥς πολλάκις
ἐμμέναντος τῷ φαρμάκῳ, σιπτό-
μενα ἀπορρέειν, ἐφ' ὧν πᾶσι ταῖς
σάμφοις ὅσα καὶ ἐπὶ κανθαρίδων.
ἰδιαιτέ-

20

25

ἰδιαιτέ-

ἰδιώτερον αὐτοῖς περὶ σπέρματος
 φάρμακον ἐπιπίνειν τὴν πτυνίην, ἢ
 χαλκιδάην συν μέλιτι ἀντὶ ἐν-
 λήκτου, καὶ χαμαί πινος ἀφέψημα
 συνεκλεανθέντων αὐτῶν σπέρματος.
 5 ἢ κνίδος φύλλα συνεψηθέντα κνί-
 γω μετ' ὕδατος. ποιεῖ δὲ ἐπ' αὐτῶν
 καὶ θαλασσίας χαλκιδέας ἢ χερσαίας
 ὡς αὐτὰς ἀντὶ ἡ ἐψημένα καὶ βα-
 τράχων ζωμός, συγκαθεψηθέν-
 τος αὐτοῖς ἡρυγνίου ῥίζης.

10 Περὶ Εphemeron. Κεφ. ε.

Τοῖς δὲ ἐφήμερον λαβοῦσιν, ὅ
 ἔνιοι καλοῦσι κολχηκὸν ἢ βολεθὸν
 ἄγειον, παρακολουθεῖ κνησμός
 καὶ ὅλον τὸ σῶμα, ὡς ὑπὸ σκί-
 λης ἢ κνίδος ἐρεθίζομένων. τὰ

15 ὅ ἐν τῷ ἀνδράκωνται καμνοῦ-
 νται δὲ τὸν σῶμαρον μετὰ βάρους
 ἰκταῖ. ἐπὶ χυνοῦτος δὲ τοῦ πά-
 θους κατὰ κοιλίαν φέρεται αἵμα-
 τώδην, ξύσμασι μεμιγμένα. οἷς
 βρωθήτεον κατὰ σπῆν καὶ τοῖς σιλα-

20 μαῖδραν πεπωκόσι, διὰ τὴν ἐμ-
 πύην καὶ κλυσιμέτων. περὶ δὲ τὸ ἐ-
 νιχῆσαι τὸ φάρμακον, μετὰ δό-
 τεον αὐτοῖς δρυὸς τῶν φύλλων ἢ
 βαλάνων ἢ σιδίω ἀφέψημα ἢ ἐρ-
 πύλη συν ῥάκη πινεῖν ἢ πο-

25 λυρόν τε χυλὸν ἢ ἀμπέλιν ἀκρεμό-
 νων, ἢ βάλτου ἢ νάρθηκος ἀπαλοῦ
 τῆς ὑπεριώτης, ἢ μύρτι μετ' οἶνον.
 αὐτὰ δὲ τὰ μέγιστα λεία καπέντα
 καὶ ἀποβράχυντα ἐν ὕδατι, βροθεῖ
 ὅς ἐξ αὐτῶν ὕδατος λαμβανόμενα.

ποιεῖ

Peculiaria verò remedia, re-
 sina pinus, aut galbanum ex
 melle linctum, & aiugæ deco-
 ctū, in quo nuclei pinei conte-
 rantur: vrticæ quoq; folia, cū
 hiliis & oleo decocta. Profunt
 etiam oua testudinis marinæ
 aut terrestres, cocta: item ra-
 narum ius, cum quibus cryn-
 gij radix incocta sit.

Ephemerum. Cap. V.

Sumpto ephemero, quod a-
 liqui Colchicon, aut sylvestre
 bulbum appellant, pruritus in
 toto corpore excitatur, nō se-
 cus atq; iis qui vrtica aut scilla
 laceffuntur: interna rofionem
 sentiunt: stomachus cū ingenti
 gravitate exæstuat. Cæterū in-
 ualescente morbo, cruor strig-
 mētis admistus, per aluū exigi-
 tur. Quibus, vt iis qui salaman-
 dram hauserūt, vomitione aut
 clysteribus auxiliari cōueniet:
 sed antea q̄ venenū inualescat,
 dandū est decoctū frondium
 quercus, aut gladii, aut malico-
 rij: Iac bibere prodest, in quo
 serpillū sit decoctū: ite succum
 sanguinalis herbæ, aut ramorū
 vitis, aut rubi, aut medullæ recē-
 tis ferulæ, aut myrti cum vino.
 Baccæ autem myrti tussæ tri-
 tæque, & aqua macerata, vt li-
 quor inde sumatur, opē ferūt.

S iij Media

DIOSCORIDIS

Media castanearū tunicula, si-
mitem effectum præbet si cru-
da in aliquo supradictorum
succo sumptiretur: organum
quoque cum lixiuio epotum:
eximiè iuuantur asinini lactis
aut bubuli calidi potu, etiam si
in ore contineant: ita ut qui-
bus copia lactis huius adfit, nõ
aliud desideretur.

Dorycnium.

Cap. VI.

Dorycnion, quod aliqui ma-
nicon folanum appellant, e-
potum, lactis saporem in gu-
stu refert: continentes singul-
tus ciet, humor linguam ve-
xat, sanguis confertim reiici-
tur: mucosa quædam perinde
quasi dysentericis, aluo ege-
runtur. Itaque antequam ali-
quid ex iis eueniat, auxilio sunt
antedicta, vomitus, clyster, &
quæcunque potum venenum
expellere possunt. Priuatim iis
opitulatur, aqua mulsæ, lac ca-
prillum, aut asininum, dulce vi-
num, quod tepidum cum ani-
so bibatur, amygdalæ amaræ,
gallinacea pectora decocta.
Quinetiam conchylia omnia,
tam cruda quàm tosta esse sa-
lutare est. Conueniunt & lo-
custæ marinæ, & gammari, &
pota eorundem iuscula.

Aconi-

πιεῖ δὲ ὁ συνὺτως καὶ ὁ τῶν σαρ-
δονίων βαλαάνων ὑμῶν μέσος, ὡ-
μὸς καρβαλιόβρυος μετὰ πινος ἢ
περσειρῶν χαλκῶν δειγματός τε
συν κοίᾳ. ποδῖται. ἀκριβὲς δὲ
βοηθεύεται οἱ τὸ ὄργον ἢ βόειον γὰρ
λαθεῖ μὲν πίνοντες καὶ κατέχον-
τες ἐν τῇ σῶματι. ὡς τε τὰς ἐν-
τομήσιν τούτου, ἄλλου μηδε-
νὸς χρῆζειν βοηθημάτων.

Περὶ Δορυκνίου.

Κεφ. 5.

Δορυκνίου δὲ ποδῖται ὁ ἔστι
ἐν ὄργον μακρὸν ἐκλάσταν, πα-
ρακολληθεὶ ὡς σαρ γάλακτος πιό-
της ἐν τῇ γαστρῇ, καὶ λυγμοὶ συν-
εχθεῖς, γλωττῆς τε ὑγρότης, καὶ
αἵματος ἀναγωγὴ ἀδρόα κατὰ
κοιλίαν δὲ αὐτοῖς μετὰ δὴ φέρε-
ται ὡς ἐπὶ δυσεντερικῶν. οἷς βο-
θεῖ περὶ τοῦ τούτων τι παρα-
κολληθεῖσαι ἂ καὶ τοῖς περσειρ-
μύοις ὅτε ἐμετος καὶ τὸ κλύσ-
μα, καὶ ὅσα δύναται τὸ ποδῖται
ἐκκρίναι φάρμακον. ἰδίως δὲ ἐπὶ
αὐτῶν βοηθεῖ τὸ μελίμικρον ἢ
ὄρειον ἢ ἀγρίον γάλα, καὶ γλυκὺς
οἶνος χλιαρὸς μετὰ ἀνίσου πινό-
βρυος, καὶ αἰνυδάλα πινα, σπ-
η τε ὀρνίθια καθεστημένα. καὶ
πάντα τὰ κορχύλια ὁμοῦ καὶ
ὁπλὰ ἐπὶ μύρα, καὶ κάρ-
βοι, καὶ ἀστικοί, καὶ ὁ ἐξ
αὐτῶν ζωμός
πινόβρυος.

Περὶ

Πρὶ Ἀκόνιτι. Κεφ. ζ'.

Aconitum. Cap. VII.

Τὸ δὲ ἀκόνιτον ἐνθάδε αἰμα
τῷ πίνεσθι γλυκύνει τὴν γλῶσ-
σιν μετὰ πινος σύψας· καὶ ἀπὸ
τῆς γλυκασιμῆς σκοτοδινίαν, καὶ μα-
5 λιστα ἐν τῷ ἐξαναίστασθαι, καὶ ὑγρό-
τητας ὁφθαλμῶν ἐπιφέρει· βάρεις
τὴν θώρακος, καὶ ὑποχονδρίου καὶ
τῶ πολλὰ πνεύματι ἀποδίδο-
σαι. ἐφ' ὃν δὲ δι' ἐμέτων ἐκκο-
μιδῶσαι δεῖ τὸ φάρμακον, καὶ
10 διὰ κλυθήεις χαθαρῶς τὴν
κοιλίαν. χρυσόμεδα, παρποπι-
σμῶν δειγμάτων, καὶ πιγμάτων, καὶ παρ-
σίφω, καὶ ἀλινδίνης ζέματι μετ' οἴ-
νου ἀλινδίνης, καὶ αἰζώου, καὶ ἀβρο-
τόνου, καὶ χαμελαίας, καὶ χαμαιπί-
15 τος. ἀρμόζει δὲ αὐτοῖς καὶ ἀπο-
βαλταμίου ὀγκυῆς ἑλ. συν μὲ-
λιτι καὶ καστορέου καὶ πεπέρους
καὶ πιγμάτων ὅσων ὀγκυῆς συν οἶνω.
καὶ πτύα εἰσφου, καὶ λαγωῦ καὶ νέ-
βρου συν ὄξει, καὶ σιδήρου σκω-
20 εἶα, καὶ αὐτὸς ὁ σίδηρος, καὶ χρυ-
σοῦ, καὶ ἀργυροῦ διάπυρος ἐν οἴ-
νω σβενδύντα, τῷ ὑγροῦ λαμβά-
νομεν καὶ κοινά τε συν οἶνω, καὶ ὀρ-
νιδι καθεύδειν, καὶ κρεῖων λιπα-
ρῶν βοείων ζώων λαμβανόμενος
συν οἶνω. λέγει δὲ καὶ καὶ χαμαιπί-
25 τος ἰδίως ἐπ' αὐτῶν ἀρμόζειν.

Πρὶ τῷ ἐν Ἡρακλείᾳ
μέλιτος. Κεφ. η'.

Mel Heraclia.

Cap. VIII.

Μέλι τὸ ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ πεντηκῇ
ἐν ἡ καὶ τὸ ἀκόνιτον γινῶσθαι, ἀπὸ
γῆς

MEL in Heraclia Pon-
ti, ubi aconitum gigni solet,
inuenitur:

DIOSCORIDIS

inuenitur: quod qui edunt bi-
buntve, non secus afflictan-
tur, quàm qui aconitum ebi-
berunt. Iis eadem quæ poto
aconito conueniunt: adiuuan-
tur in primis cōtinuè vini mul-
si potu, cui rutæ folia sint ad-
iecta.

Coriandrum. Cap. IX.

Coriandrum ob odorè latè-
re non potest: epotum autè vo-
cem exasperat, infantiā adfert,
à temulètijs non abhorrétem.
Qui sumpserunt, pudenda di-
ctu blaterant, totiùsq; corpo-
ris odore venenū fatètur. Qui-
bus post vomitionè irino oleo
concitatum, yti retulimus, me-
rū & per sese, & ex absinthio
potum auxiliatur. Item oleum,
nec secus oua in eodem exina-
nita, si liquefacta in muria for-
beantur: & epota muria, & ius
falsum ex gallina & anseris pas-
sum quoq; cū lixiuia sumptū.

Psyllium. Cap. X.

Psyllion epotū, corpori to-
ti frigus & torporem cum ex-
olutione & mœrore quodam
affert: ita vt animum despon-
deant. Cui omnia quæ exhau-
sto coriano auxiliantur.

Cicuta. Cap. XI.

Cicuta pota vertiginè exci-
tat, oculisq; caliginè offundit,
ita vt

ποσι δ' ἰσότηα χαλεπὴ, ἐν ἐλυσία σι
δυσχεύει. ὁμοίως δὲ πάσχει καὶ οἱ
ἐν ἥρακλείᾳ τῇ ποντικῇ τὸ μέλι
χρυσώμενον φαρμάκῃ, ἢ πόντος ἐφ'
ὧν ἀρμόζει τὰ αὐτὰ τῷ ἀκονίτιω.
εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς ποταμοῖς μέλισσαι ἀφ' ὧν
λέμενοι ὑπὸ οἰνομέλιος συνεχῶς
αὐτὸ πίνοντες, μάλιστα αὐτῶν πα-
ραίει φύλλον. Πρὶ κορίαν. Κε. θ'.
τὸ δὲ κόριον λαθεῖν μὴ δύ-
ναται διὰ τὴν ὀσμὴν, ποτὲν δὲ
τὴν φωνὴν διακρίνει, καὶ μακρὰ
ἐπιφέρει ὁμοίαν τῇς διὰ μύθου
βλαβείας μετ' ἀχρηστολογίας, καὶ
ὅλη δὲ τὸ σῶμα αὐτῶν, ἢ ὁ-
σμὴν διαφαίνει, ὥς κορίαν. βροχεῖ
ἢ αὐτοῖς μετ' τὸ ἐξαρεθίσαι διὰ
τῶν εἰναι ἐλαίῳ ὡς περὶ εἰναι.
λαχον συνὰ μινδίου πινόμενον ἢ
καὶ αὐτὸ. ἢ ἐλαίῳ ὡς τε κεκοι-
θέντα ἐπὶ αὐτὸ καὶ χλιαυθέντα
συνὰ ἄλμη καὶ ῥοφήματα καὶ δῆμι
δὲ πινόμενα καὶ ζαμὸς δῆμι
ἐκ τε ὀρνίθων καὶ χημῶν γλυκύς τε
συνὰ κορίαν περὶ αὐτῶν ὁμοίως.
Πρὶ ψύλλιον. Κε. ι'.
καὶ τὸ ψύλλιον δὲ χαλὸν
μέλιον ποτὲν ἐπιφέρει ἰσχυρὸν ὅλου
τῶν σῶματος, καὶ νάρκην μετ'
ἐκλύσεως καὶ ἀδνημονίας. ἢ βρο-
χεῖ πάντα ὅσα τοῖς κόριον πε-
πωκόσι.

Πρὶ Κωνίαν. Κε. ια'.

Κώνιον δὲ ποτὲν ἐπιφέρει
σκοτώματα καὶ ἀχλὺν, ὡς τε
μὴ δ'

μη δ' ἐπὶ ὀλίγον βλέπειν· λυ-
 μὸν τε καὶ διανοίας παρεφθάν,
 καὶ ἡδὴν ἄκρον· ἐπὶ τέλει δὲ
 σπώδῳ πίνονται, εἰσὶν λαμ-
 βάγοντες τὰ κατὰ τὴν ἀσπείαν
 5 πνύματος· κατὰ τῆς μὲν οὐ-
 ῶς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων διὰ τῶν
 ἐμέτων αὐτὸ κομίζεται· ἐπει-
 τα κενώματα χρετάμεθα, τὸ εἰς
 τὰ ἐντερά περὶ λυγρὸς ἐκκρι-
 νοῦμεν· καὶ τὸ τε ὥς ἐπὶ μέ-
 10 ρον βοήθημα ἐπὶ τῇ ἀκρατο-
 ποσίαν παραγινόμεθα· διδόντες
 μεταξὺ διὰ στήματα, ἐν οἷς πρὶν δι-
 δόντων βοῶνται γάλα ὄνειον ἢ ἀ-
 λφίνδιον μετὰ πεπέρως καὶ οἴνου,
 καὶ καστορίου καὶ πιτταῖς καὶ ἡ-
 15 δούριου συνὸν οἶνον, ἢ καρδάμο-
 μου ἢ σήσακος, ἢ πεπέρως με-
 κνίδος σπέρματος συνὸν οἶνον, ἢ
 ἀφρὸν τὰ φύλλα, ὁμοίως τὸ σι-
 φίς ὅπως συνὸν ἐλαίῳ καὶ γλυκεῖ, καὶ
 ὁ γλυκὺς οἶνος δὲ κατὰ εἰς αὐτὸ πο-
 20 λὺς πνύμενος, ἵκανός ἀμύδι.

Πρὶ Σμίλακος. Κεφ. ιβ'.

Ἡ δὲ χαλκήνη σμίλαξ, ὅταν
 δὲ δύμον καὶ παρὰ ῥωμάοις τέ-
 ξον· ποτεῖται ἐπιφέρει ἡδὴν καὶ
 ὅλας τὰ σώματος καὶ πνύμενον, ὅξυν-
 25 τε τὸν δανάιον, οἷς βοῶνται πάντα
 αὐτὰ καὶ τοῖς τὸ κένον πεπνυκῶσι.

Πρὶ Οποῦ καρπάσις.

Κεφ. ιγ'.

Καὶ ὁ καρπάσις ὅπως ποτεῖται,
 χάρον ἐπιφέρει καὶ πνύμενον ὅξυν-
 30 βοῶνται.

ita ut minimum cernatur: sin-
 gultus ciet, mentē turbat, extre-
 mi artus gelantur: deniq; con-
 uulsi, suppresso arteriæ spiritu,
 strangulantur. Quare inter ini-
 tia, ut in reliquis, cicutam vo-
 mitu excutimus: postmodum
 deiectione molimur, ut quod
 ad intestina prolapsum sit, ex-
 cernamus: tum demum in me-
 racam potionem, quæ maxi-
 10 mo est auxilio, deuenimus:
 repetendum, per interualla, in
 quibus proderit lac asininum,
 aut bubulum potui datum, aut
 absinthium cum pipere & vi-
 no, castorio, ruta, mentha cum
 vino, aut amomi, cardamomi,
 aut styracis vncia, aut piperis
 cum semine vrticæ & vino,
 aut lauri folia. Item laser
 ex oleo & passo, &
 passum per sese lar-
 15 gius potū proficit.

Taxus. Cap. XII.

Smilax, à quibusdam tithy-
 malum, à Latinis taxus appel-
 latur: frigus vniuerso corpori
 strangulatus, & celerem inte-
 20 ritum infert. Cui eadem quæ
 cicutæ conueniunt.

Carpasi succus.

Cap. XIII.

Epotus carpasi succus soporē,
 citamq; stragulationē adducit.
 35 Adiuvantur

DIOSCORIDIS

Adiuuantur autem qui hauserunt, epotā cicutā remediis.

Sardonias herba.

Cap. XIII.

Sardonias ranunculi herbæ generi assignatur, quæ vefcentibus mentem adimit, & quadam nervorum distentione labia in rictum cōtrahit, vt risus speciem præbeant: à qua quidē affectione, de Sardonio risu adagiū in vulgus infauito omne manauit. Post vomitum peculiariter conuenit aqua mulsa & lac, liberalius epota: irrigatio, perūctioq; à pinguibus medicamētis, totū corpus excalfaciētibus: in calidā aquam oleumq; descendāt, sed tū multum perfricare, & inūgere expedit: & in summa, curā omnē, quæ cōuulsioni nervorum adhibetur, exequi oportet.

Hyosciamus. Cap. XV.

Hyosyamū potū aut comsum, similē ebriis ab alienationē mouet: sed facilē medicamētis cedit. Auxiliā aqua mulsa copiose data, lacq; præsertim asininū, si id desiderat, caprillū, vel bubulū, vel aridarū ficuum decoctū. Faciūt ad id etiā nucleī pinei, aut cucumis semen ex passō sumptum, & vinum falsum cum adipe suilla recēti, passōq;

βουδουῦται δὲ καὶ ἔτσι ὕφ' ὅν καὶ οἱ τὸ κάνηνον πεπωκότες.

Πρὶ Σαρδονίας πίας.

Κεφ. ιδ'.

Ἡ δὲ σαρδόνιος λεγόμενη πία, βατράχου εἶδος οὔσα, ποδεῖται ἢ βρωθεῖσα, παρεφθόραν διανοίας ἐπαφέρει καὶ ἀπασματα μετὰ συνολκῆς χειλέων, ὥς τε γέλωτος φαντασίαν παρέχειν. ὕφ' ἧς διαδέσσεως καὶ ὁ σαρδόνιος γέλωας οὐκ ἐυφύμως ἐν τῷ βίῳ κατασώζεται. ἐφ' ὅν ἰδίως καὶ μετὰ τὸν ἑμετον, ἀρμόζει μελικρατον πλὴν διδωδύρον καὶ γάλα· ἐμβροχή τε καὶ λιπασμὸς τοῦ σώματος διὰ θέρμαντικῶν φαρμάκων, καὶ ἐμβάσεις δ' ὑδρελαίου θερμοῦ. ὡσαύτερον μὲν τοι ἰκανῶς δεῖ καὶ ἀνατείνειν μετὰ πλὴν ἐμβάσιν αὐτοῦς. χαλδίου δὲ ὡς πρὸς σπασμὸν, ὅλιν ἢ θέρασείαν δεῖ ποιεῖν.

Πρὶ Ὑοσκυάμου. Κεφ. ιε'.

Ὑοσκύαμος δὲ ποδεῖται ἢ βρωθεῖται παρεκπιπύ τοῖς μεθυστοσιν ὁμοίαν ἐπαφέρει· ἐστὶ δὲ ἐυίαιος. βουδούμυρος μελικράτω πολλῷ ποτιζομένη, καὶ γάλακτι μάλιστα ὑγίαιον, *εἰ δὲ μή γε βοεῖω, ἢ σὺκων ξηρῶν ἀπολήματι· πενύσι δ' ἐπ' αὐτῶν καὶ σφόδρα καὶ τὸ σκύων σπέρμα συνελκυεῖ λαμβανόμενον καὶ ἀλμυρὸς οἶνος συνέσται ὑπὲρ νεφρῶν.

ἢ γλυκεῖ σὺν ὕδατι, καὶ κνίδος
σπέρμα ὁμοίως· ἢ ἡ ἴσον σὺν ὕ-
δατι, ἀφ' ὡς ἴσῃ, καὶ καλὴν, καὶ νό-
πτου, καὶ καρδαμὸς, καὶ ῥάφανον καὶ
κρόμμυα, καὶ σκόρδον, ἔχουσιν τέ-
5 των σὺν οἶνῳ λαμβανόμενον· ἴσου
ζάξιν ἢ αὐτὸς ἀναγκάζειν δεῖ,
ὥς ὅς οἱ τὸν οἶνον πόντες*.

Πρὶ Μανδραγόρου. Κεφ. ις.

Μανδραγόρου δὲ περὶντος ἐν-
δέως, χύεος ἐπακολουθεῖ καὶ ἐκλυ-
10 σις καταφορὰ τε ἰσχυρὰ καὶ ἀν-
δρὲν διαφύρουσα πύθους τὸ λερο-
μόνυον ληθάριον, ὃ ὡς τὸ πῖ τὸ
των συμβεβηκότων, ἀφ' ὡς ἴσῃ, τὸ ἔμ-
πος καὶ μετὰ κρατὸν, καὶ καὶ τὸ καὶ
νέβρον, καὶ ἀλίνδιον σὺν γλυκεῖ ἢ
15 οἶνῳ γλυκάζοντι λαμβανόμενα.
καὶ ἢ τὸ κεφαλῆς ἐμβερνῇ διὰ ῥο-
δίνης καὶ ὄξους, καὶ διέχευσις δὲ καὶ
κίνησις τὸ σάματος, καὶ ἢ δι' ὁσ-
φραντικῶν καὶ ἐν πατέρῃ καὶ πεπύ-
ρεως καὶ νάπτους, καὶ καυσείης καὶ πη-
20 γάνης ὅξους τε βιμίνων, καὶ πύθους
ὑγρῶς καὶ τῶν κεκαμυμένων, καὶ ἐσ-
εσπόμενων ἐν λυχνίων δι' οὐρανὸν ἀκλή-
τως δὲ αὐτὸ ἐχόντων, καὶ πλάσσει-
καὶ ἐπάγειν, καὶ τοῖς ἀλλοῖς κοινοῖς
βουδήμασι καὶ ἡ δὲ καὶ ἐπὶ τέτων.

25 Πρὶ Μήκωνος. Κεφ. ιζ'.

Μήκωνος δὲ ὁποῦ περὶντος,
περὶ καλουθεῖν καταφορὰ μα-
τὰ καλὰ λυξείως καὶ κνηστὶ ἐπὶ τῇ
ταύρῃ, ὡς πολλὰ κνίδος ἐνυλόντος
τὸ φαρμάκον, ἐπὶ γινώσκοντος ὅτι τὸν
κνηστὸν,

passoque: itidem vrticæ semē,
aut nitrum ex aqua, & intub^o
erraticus, & sinapis, & nastur-
tium, radix, cepa, & allium: &
hæc singula cum vino suman-
tur. Postea sinendi quiescere,
quemadmodum qui vinum bi-
berunt, vt excoquant.

Mádragora. Cap. XVI.

Mandragora si bibatur, cō-
festim sopor insequitur, exolu-
tio, ac vehemens veternus, ni-
hil temerè distans à lethargo.
Cui, antequàm aliquid ex iis
accidat, vomitus & aqua mul-
sa proderit: postea nitrum &
absinthium, ex vino dulci aut
passo sumantur. Caput rosa-
ceo & aceto perfundatur. Pro-
ficit excitatio, & motus cor-
poris, & olfactus eupatorii, &
piperis, sinapis, castorij, & ru-
tæ, tritorum in aceto: & liqui-
dæ picis, & odor è lucerna-
rum exustione & extinctu.
Quòd si agrè ij reuocentur,
sternutamenta mouere, alii-
que communibus auxiliis vti
conueniet.

Meconium. Cap. XVII.

Epoto papaueris succo, quē
meconiō vocāt, cōsequit veter-
nus cū perfrictione & pruritu
vehementi, ita vt sæpe inuale-
scente veneno, tanta erumpat
prurigo,

DIOSCORIDIS

prurigo, vt hominem excitet.
Corpus id medicamentū olet.
Post citatam oleo vomitionē,
acres clysteres auxiliātur, ace-
tūmque mulfum cum sale po-
tum, aut mel cum rosaceo ca-
lido:merū cum absinthio aut
cinnamomo, copiosum, aut ca-
lidum per sese acetum, nitrum
ex aqua, & origanum cum li-
xiuia aut passo, & rutæ sylue-
stris semen cum pipere, vino,
& panace: pipérq; cum casto-
rio & aceto mulfō, vel cum sa-
tureiæ aut origani decocto, cū
vino. Hi olfactilibus excitan-
di, & ob enatam pruriginem
in balneas descendant, & fo-
ueantur. Post lauacrum pro-
dest iurium-pingium vſus, cum
vinō aut passo: medulla etiam
ex oleo pota.

Corniculatum papauer.

Cap. XVIII.

QVOD corniculatum pa-
pauer appellant, & potu &
cibo eadem inferre consue-
tiit, quæ papaueris succus: nec
aliis expugnatur auxiliis.

Pharicum. Cap. XIX.

Quod pharicon vocāt, sapo-
re syluestre nardum imitatur.
Resolutionē neruorum potū
affert, cū cōuulsiōe & delirio.
Oportet autē post vacuatiōes
vinum

κησιμόν, ὥς τε διεγείρεται ἡ
αὐτῆς ὁσμή τε τῆς φαρμάκου δι' ὅ-
λε τοῦ σώματος ἐκδιδοῖτο. οἷς βοή-
θει μὲν τὸν τῆς ἐλατῆς ἔμετον, καὶ
κλυδιῶναι δριμύτην κλύσματι, ὁξὺ
μελὶ συν ἁλοῖ πνύκνον ἢ μέλι
σὺν ῥοδίῳ θερμῷ, καὶ ἀκράτος πο-
λὺς συν ἀλυσίῳ ἢ κινναμόμῳ,
ἢ ὄξος θερμὸν καὶ αὐτὸ νίτρον
τὸ συν ὕδατι καὶ δείγανον συν κο-
νία πικρῇ καὶ ἀγρίῳ σπέρματι σὺν
πεπέρῃ καὶ οἶνῳ καὶ πικρῇ, πικρῇ
τε μὲν καστορέῃ καὶ ὁξυμέλιτι, ἢ
μὲν δυνάμεως ἢ δεινόνου σὺν οἶ-
νῳ. δει δὲ καὶ τῶν διεγείρειν τοῖς
ὀσφρακτικοῖς καλυμνίοις καὶ ἐμβρι-
βάξιν εἰς θερμὸν καὶ πνεύματι διὰ
τὸν ἐπιγινόμενον κησιμόν. ὀνήσει
αὐτὸς καὶ μὲν τὸ λοιπὸν χρῆσθαι
ζωμοῖς λιπαροῖς, μετὰ οἶνου ἢ
γλυκῆος καὶ μυελὸς δὲ μετὰ ἐ-
λαίου πνύκνου.

Περὶ Μήκωνος κερατίν-
πιδος. Κεφ. ιη.

Ἡ δὲ κερατίνη κερατίνος μή-
κων, ἐν ᾧ βρωδιῶναι ἢ ποδιῶναι
τὰ αὐτὰ ἐπιφέρει, τῷ ὁποῦ δὲ
μήκωνος συμπιῶματα τοῖς αὐ-
τοῖς βρωδύμασιν ἵσποπτεται.

Περὶ Φακίου. Κεφ. ιθ.

Τὸ δὲ καλὸν φαρικόν, τῷ
μὲν γυναικὶ πάσαν γὰρ δὲ ἀγρία ἐσι-
κάν, ἐπιφέρει δὲ παρὰ λίσσιν ποδῶν
μετὰ παρὰ κοπῆς καὶ σποσμοῦ.
δει δὲ μετὰ τὸ ἐξέρχεται αὐτὸς,
ποτίζειν

πρὸ τῆς οἴνου ἀψινθίτου, σὺν κιν-
ταμόω ἢ συμύρῳ ἢ νάρδο καλ-
πιῶ, ἢ ἐνιοι στείλειν ἐκέλευσαν·
ἢ νάρδος ἀχρὺς ὀλκός β'. καὶ συμύ-
ρης β'. ἑξολοὺς μεμικλῶνους σὺν
γλυκεῖ ἢ ἰεὺν μτ' κρόκῳ σὺν οἴνῳ·
δεῖ δὲ καὶ ταπάλαντιν δὲ τιμὴ κα-
θαλῶ ἀντ' ἐνυήσαντας, κριδίῳ
ἀλευρώ σὺν πηγάνῳ λείψα καὶ ῥέει.

Περὶ τοξικῶν. Κεφ. κ'.

Τὸ δὲ τοξικὸν, δοκεῖ ὡς νόσος, ὅ-
τε τὰ τὰ τόξα τ' βαρβαρῶν ὡς
αὐτ' ἔχουσιν, παρακολοθεῖ δὲ τοῖς
πεπωκόσι χειλέων καὶ γλώττης
φλεγμονή· μαρτυρεῖται ἀκατάχαλτος
πικρίλαις ἐπιβάλλουσιν φαντασί-
αις ὡς καὶ διὰ τὸ οὐσίαν εἶναι
ἐν τῷ θώρακί· παρὰ τοῦτο καὶ σὺ
ξέειναι τῆς τῶν πεπωκότων. δεῖ
μὲν τοι σιωπῆσαι ἀντὶς δεσμοῖς
ἀναγκάζοντας καὶ βιαζομένους γλυ-
κὴν οἴνον σὺν ῥοδίῳ πίνεσθαι, καὶ ἐξ-
μεῖν· τότε δὲ τογγύλης σπέρμα σὺν
οἴνῳ, ἰδίως δ' ἐπ' αὐτ' ἀρμύζει καὶ
ἢ τῆς πενταφύλλου ῥίζα, αἷμα τε
ῥάγῃ, ἢ αἰγρὸς ὁμοίως λαμβανό-
μενα, διφύδους τε φλοιὸς ἢ φηγῶ, ἢ
φωφίης γόλακτι συνκελευανδείς· καὶ
μύλα κωδώνια ἐπιθόμῳ ἢ λεία
σὺν γλήχῳ καὶ ὕδατι πινόμενα,
ἀμωμὸν τε καὶ βαλσάμῳ καρπὸς
σὺν οἴνῳ, καὶ εἰς τῶν αὐτῶν φύγοιεν ἢ
κίνδυμον, πολλὰ γέγονον κληρονομί-
αις διαμύρεσι, καὶ ἀνασάντες ἐ-
πισημῶσι τὸ λοιπὸν γέγονον διαβῆ-
σθαι.

Περὶ

vinum absinthiten potui dare,
cum cinnamomo, aut myrrha,
aut nardo gallico, quod serinē
aliqui vocauerunt: aut spicæ
nardi duas drachmas, & myr-
ræ totidē obolos, cū passō, aut
irim cum crocō ex vino: dera-
fūq; caput illinire hordeacea
farina cum aceto, & trita ruta.

Toxicum. Cap. XX.

Toxicum ex eo nominari
videtur, quodd barbarorum sa-
gittæ eo illinebantur. Qui bi-
berint, labiorum & linguæ in-
flammatione torquetur: inco-
ercitus furor varias iis imagi-
nes obuerfat: quare vix medi-
cinæ locus est: rarōq; qui hau-
serunt, euadent. Vinculis ergo
cohibendi, vt vinum dulce cū
rosaceo bibere, & reuomere
cogantur: rapi semen biben-
dum cum vino. Priuatim iis cō-
uenit, quinque folii radix, &
hircinus sanguis, aut caprillus,
eodem modo sumptus: robo-
ris, fagi, aut ilicis cortex cum
lacte tritus: malāque cotonea
trita esse, aut cum pulegio &
aqua bibere, conueniet, amō-
mum & balsami semen ex vi-
no. Sed qui periculis defuncti
sunt, diu lecticis decumbunt,
& vbi surrexere, stupidi reli-
quum vitæ tempus degunt.

Ixia,

DIOSCORIDIS

Ixia. Cap. XXI.

Πρὶ Ἰξίε. Κεφ. κδ.

Ixia quæ vlophonon appellatur, inter potadū aliquid ocy-
mo simile gustu & odore re-
dolet; vehementē linguæ inflā-
mationē excitat, mētē mouet:
omnes excremētōrū exit⁹ sup-
primit: strepitū cum animi deli-
quio ciēt, iisq; intestina latrāt,
nec egeritur quicquā. Post vo-
mitionē aluumq; resolutā, au-
xilium præstat aqua: in qua ab-
sinthiū maduerit, ex vino lar-
giore, aut aceto mulso pota: ru-
tæq; sylvestris semen, aut las-
eris radix: item tragorigani de-
coctū, cum aliqua supradicto-
rum, aut lacte, aut resina tere-
binthina, aut nardo, aut casto-
rio, aut laserpitio, quorū singu-
li oboli cōueniūt. Quin & nu-
ces iuglandes ex vino, cū resi-
na, castorio, & ruta triet, ita vt
singula drachmæ pōd⁹ æquet.
Itidē chamelæx aut tapsiæ, aut
absinthij succi sicilic⁹ cū aqua
mulsa, & acetū calidū potum.

Cerusa. Cap. XXII.

Cerusa suo colore prodi-
tur: sumpta enim, mox pala-
tum, gingiuæ, lingua, & com-
missuræ detūm, candore quo-
dam inficiuntur: singultus, tuf-
fum, ac linguæ ariditatem ex-
citāt: iis extrema frigescent,
mens

Ἰξίας δὲ ἐς καὶ οὐλόφονον κα-
λεῖται ἐν τῷ πίνεσθαι, οἷον π ὁ-
κύμω κατὰ τὴν ὁσμὴν κατὰ
τὴν γαστρίαν ἐμφαίνει. ἐπιφέρει δὲ
γλωσσitis φλεγμονὴν ἔχον ἐπὶ τῇ
παρεκκοπῇ καὶ τὰς ἐκκρίσεις
ἐπὶ χειρὶ πάσας. βορβορυμούς τε
καὶ ψόρους μετὰ λεπιδινίας ἐ-
πιφέρει διχα τὰ περὶ χειρὶν π.
ὡς δὲ δὲ αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξε-
μῆσαι τὸ πλεόν ἢ μετὰ τὸ πλὴν
κοιλίαν λευκῶν πινόμενον ἀ-
ψινθίου ἀποβρεγμα σὺν οἶνῳ πολ-
λῷ ἢ ὀξυμέλιτι πηγαίου τε ἀ-
γρίου σπέρμα ἢ σιελίου ῥίζα ὁ-
μοίως τε τραχηλίου ἀφέψη-
μα σὺν πνι τῶν περὶ ἐκκρίσεων ἢ
γάλακτι, ἢ τερεβινθίνῃ, ῥητίνῃ ἢ
ναρδῶν, ἢ καστορέου, ἢ σιελίου, ἐκεί-
νου ὁσολος, σὺν οἶνῳ ἀμύγδαλιν⁹
ἢ καὶ ἢ τῆς βασιλικῆς καρίας καρ-
πὶ λεῖοι σὺν ῥητίνῃ καὶ καστορέῳ
καὶ πηγαίῳ, ἐκάστῳ < ἀ. ὁμοίως
χάμελαιας < β. ἢ ἀψινθίου χυ-
λοῦ < β. σὺν μελὶ κράτῳ καὶ
ὄξει πολὺ πινόμενον.

Πρὶ Ψιμμιδίου. Κεφ. κβ.

Τὸ δὲ ψιμμιδίον λαθεῖν ἢ δύ-
ναται διὰ τὸ χροῖμα. ἐκουσίως
ἢ λησθέν, λευκῶν ἢ ἐρασιόκον
καὶ τὰ ἑλὰ πλὴν καὶ γλωττῶν καὶ
τὸ μεταξὺ τῶν ὀδόντων ἐπιφέρει
δὲ λυγμούς καὶ βήχα καὶ γλωττῆος
ξηρότητα, καὶ ψύξιν ἀκρωτηρίων
μτ

9. παρκοπῶς καὶ δυσκινήσις. οἱς ἀμύζει μελίκρατον διδόναι
 ἢ σύκων ἢ μαλάχης ἀφέψημα,
 ἢ γάλα θερμὸν ἢ σίσιμον λεῖον
 μετ' οἴνου, ἢ κοτίαν κλημαπίνην,
 5 ἢ ἀμαράκινον ἔλαιον ἢ ἱεῖνον,
 ἢ περσικῶν τὰ ὀστέα. * περσικῶν
 δὲ ὁστέων λιθάνων ἢ κριδίνων ἀ-
 φέψηματι, ἢ κοκκυμύλοις, ἢ κόμ-
 ριαι πτελέας, ἢ τὸ ἐν τοῖς φύλλοις
 τῆς πτελέας ὑγρὸν μετὰ χλια-
 10 ροῦ ὕδατος. * ἀμύζει ὅτι ἐπ' αὐ-
 τῶν καὶ θαλάσσιαι χελύες, ἢ σακα-
 μωνίας ὅπως σὺν μελιγράτῳ πι-
 νόμενα.

Περὶ Μυκήτων. Κεφ. κγ'.

Μυκήτων δὲ, οἱ μὲν τῷ ῥύει
 15 βλάπτουσιν, οἱ δὲ τῷ πηλίδει ἐπι-
 φέρονται δὲ πάντες πνίσιμους ἐ-
 οικότας ἀλγόνους, οἷς ἐυδίας βου-
 θεῖν δεῖ κοινῶς, ἀναγκάζοντας ἐ-
 μέν δι' ἑλάειο· θαυμαστὸς δὲ ἐφε-
 λουῖται πίνοντες κοτίαν κλημα-
 20 πίνην, ἢ ἐξ ἀρχαδίνου ξύλου, μετὰ
 ὀξύκράτους καὶ ἀλῶν ἢ νίβης, καὶ συγ-
 εφόθου δὲ αἱ ἀρχαίδες ἢ τὰ
 φύλλα τῆς μήκιστον ἀφαιρουμένης
 τὸ πινόμενης αὐτῶν, ἐπιδόμεναι δὲ
 ἀφελουσί, βουθεῖ δὲ αὐτοῖς ἀλε-
 25 κτοείδων ὡς σὺν ὀξύκράτῳ πι-
 νόμενα μετὰ ἀειρολοχίας ἑλα-
 κῆς αἱ ἢ ἀλινθίον σὺν οἴνω καὶ
 μέλιτι ἐπιδόμενον καὶ πινόμε-
 νον σὺν ὕδατι, μελιόπφυλλον
 τε σὺν οἴνω πανακὸς τε εἰς αὐ-
 τὸ

mens labat, mēbra torpescunt.
 Quib⁹ dare cōuenit aquā mul-
 sam, aut ficuū aut malua deco-
 ctū, aut lac calidū, aut sesamā
 ex vino tritā, vel lixiuiā ex sar-
 mentis factā, amaricinū oleum
 aut irinū, persicorū ossa cum
 hordei decocto: colubina oua
 cū thure, aut hordei decocto,
 aut prunis, aut gūmi qđ vlmus
 plorauit, aut humor quē vlmæ
 folia reddiderunt, cū tepida a-
 qua: sed tū quoq; vomāt. Cōue-
 nit etiā thapsiæ succus, aut scā-
 monia, cū aqua mulsa potus.

Fungi. Cap. xxiii.

Fungorum alij genere, alij
 copia ledunt: omnes tamen
 strangulatus suspendio similes
 concitant. Quibus confestim
 succurrendum: cōmuniter ex
 oleo vomere cogendi: mirifi-
 cè iuuat lixiuia ex sarmentis,
 aut pyrastri furculis, epota cū
 sale, posca & nitro. Fructus,
 aut folia pyrastri cum fungis
 decocta, strangulantem illam
 vim auferunt, cōstatāque cis-
 dem auxiliātur. Aduersus fun-
 gos gallinacea oua cum po-
 sca proficiunt, adiecta aristo-
 lochiæ drachma: item abstin-
 thiū cum vino mellēque sum-
 ptum, & ex aqua potum apia-
 strum ex nitro panacis radix,
 T 82

DIOSCORIDIS

& semen in vino, fax vini cremata cum aqua, atramentum futorium ex aceto: radix, vel sinapis, aut nasturtiū esu p̄sunt.

Gypsum. Cap. XXIII.

Lapidescens gypsum stragulationem creat: quare eadem proferenda sunt, quæ mansis fungis, auxilia, & ad hæc malug decoctum, quod etiam olei vicem p̄sat: utpote cum pingue sit, euomendo lubricas vias & faciles reddit, deradiq; corpora non finit. Quod ubi duratur in lapidē, gypsum efficit. Quin etiam prodest oleum ex aqua mulsa, aut ficorū decocto: & lixiuia è siculneo cinere, aut farmentis facta, cum vino copiofiore pota: & organum aut thymum cum lixiuia, aut aceto, aut passo: hiq; decocto malug proluendi.

Sanguis taurinus.

Cap. XXV.

Tauri recēs iugulati sanguis epotus, spirandī difficultatem strangulatūq; cōcitāt: faucium tonsillarūq; meatus cū neruorū distēione præcludit: lingua rubescit: dentes inficiuntur, & quædam cōcreti sanguinis vestigia, inter eorum commissuras restāt. Quare vomitū vitabimus: sanguinis enim globi, attractu

ἢ καρπὸς σὺν οἴῳ, τρυβί τε οἴνου κερασμὸν μὲν ἵδρωτος, ἢ χαλκωδὸς σὺν ὀξεί, ράφονός τε ἢ γὰ πνὴ καρδία μωμον ἐδιδόμμεν.

Πρὶ Γύψου. Κεφ. κβ'.

Καὶ ἡ γύψος πνιγμὸν ἐπιφέρει λιθουρίην· ὅθεν καὶ τοῖσι τοῖς ἀρμόζει διδοῖν τὰ πρὸς τὸς μὲν κιντὰς βουθήματα, ἢ ἐπὶ τῶν τῶν τῆς μαλακῆς ἀφέψημα, ὃ παρὰ ληπτόν ἀντὶ τῶ ἐλαίου· λιπαρὸν γὰρ ὅν καὶ ἐν τῷ ἐξ ἐμείδων ὀλιγον ἐμπιουῶν, οὐκ ἔστι χατὰ φύσιν τὰ σώματα, λιθουρίην γὰρ ἡ γύψος ἐργάζεται τῶτο. ἀρμόζει δὲ καὶ τὸ ἐλαῖον σὺν μελικράτῳ ἢ σὺ καν ἀφεψημάτι· καὶ κονία συνίγη ἢ κληματῆν σὺν οἴῳ πολλῷ πνιγμένῳ· καὶ ὀξύανος ἢ θυμός σὺν κονία, ἢ ὀξεί, ἢ γλυκεῖ· δεῖ δὲ τούτους· ὑποκλύζειν τῷ τῷ μαλακῆς ἀφεψημάτι.

Πρὶ Αἵματος ταυρίνου.

Κεφ. κγ'.

Αἷμα δὲ ταυρίνου νεοσπαγὲς πίνειν, δύσπνοιαν ἐπιφέρει καὶ πνιγμὸν· ἐμφράπτον τὸς πρὸς τὰ παρὰ ἴδωκα καὶ τῶν χατὰ πον πύρεσι μετὰ σπασμοῦ ἰχθυεῶν· οὐκ ἐκίσταται τι ἐπ' αὐτῶν ἢ γλυκῆς ἐρυθρά· ἢ ὀξύαντες βεβαμυθίοι, ἢ θρομβία μεταξὺ αὐτῶν, ἐφ' ὅν τὸν ἑματον παρὰ τοῦ μαθα, τῶν θρόμβων μάλλον

μάλλον ἐν τῷ σωματικῷ σπύρματι
 μόνον διὰ τὸ μετεωρίζεσθαι
 τὸν κτ' πλὴν ὁ κλύς, δίδεται δὲ
 ὅσα διδάσκει τὴν πύξιν διαλύ-
 σαι τὸ αἷμα, καὶ τὴν κοιλίαν
 5 ὑδάειν. τοὺς τε ὀλίγους πλά-
 ρης ὄντας τὸ πῦρ συνὸν ὑδατῶν,
 καὶ νύξιν δὲ καὶ ἑαυτὸν ὀφείλει καὶ
 πῦρ αἵματι συνὸν ὅξιν καὶ σιλικῶν
 ῥίζην ἢ τῷ ὁπῶν ὁμοίως καὶ κρᾶ-
 σις σπέρμα, καὶ γὰρ τὸ συνίπναι καὶ
 10 κονίσις σπέρμα συνὸν περὶ, καὶ
 βλάστη γυλὸς συνὸν ὅξιν. δει δὲ τὴν
 κοιλίαν ὑδαίνειν. εἰσὶ δὲ τῶν
 σπέρματι αἵματι δίδεται διὰ τῆς
 ἑσθρας καὶ ῥοῶν καὶ πλάσσειν
 τὴν καὶ σωματικὴν καὶ κοιλίαν, ἀλλὰ
 15 ῥοῶν κρᾶσιν καὶ μελικράτι.

Πρὶ Γάλακτος ἐμπυ-
 πιδέντος. Κεφ. κς'.

Καὶ τοῖς λαβύσι ἐμπυπιδέν
 γάλα, ἀθρόως πολὺς πνιγμὸς γί-
 νεται διὰ τὸ ἀρομᾶσθαι. οἷς βο-
 20 θήντας προσφέρειν δεῖ ὅσους ἀν-
 τιδότον πῦρ συνὸν ὅξιν, πολλὰ
 καὶ ἀνακρίνοντες πνίξιν. καὶ χαλα-
 μίνθης τὰ φύλλα ξηρὰ ἢ τὴν γυ-
 λὸν ὁμοίως ἢ σιλικῶν ῥίζαν ἢ τὸν
 ὁπῶν συνὸν ὑδατῶν. ὅμοιον τε
 25 συνὸν ὅξιν, καὶ τὴν πλοπικὴν κονί-
 σιν. ὁμοίον δὲ καὶ μὲν προσφέρειν
 ὅσω, μάλλον γὰρ πνίξιν καὶ ὑδατῶν
 τὸ γάλα. ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἐμείν
 δεῖ ἐκαστὸν γὰρ ἐπὶ τὴν σω-
 μάχην τε ἀρομᾶσθαι πνί-
 γει.

Πρὶ

attractu illo in sublime relati,
 magis gulæ inculcantur. Dari
 ergo opus est quæ concretum
 sanguinem discutiit, & aluum
 subducit. Grossi lacteo succo
 turgentes ex posca, & nitrum
 per sese, auxiliantur: nec secus
 coagulum omne cum aceto et
 laserpitij radice, aut lasere: iti-
 dem & brasicæ semen, & è ci-
 nere ficulneo lixiuia: conyxæ
 folia cū pipere, & rubi succus
 ex aceto. Aluus resoluenda. Iis q
 feruantur, stercorosa & fluida
 per sedem egeri consueverūt.
 Stomachū aluūmque hordea-
 cea farina ex aqua multa per-
 ungere oportet.

Lac coagulātū. Cap. XXVI.

Eos qui coagulātū lac hau-
 serūt, frequēs illico strāgulatio
 inuadit, quod i globulos quos-
 dā lac coalescat. Quib⁹ iuuan-
 dis p antidoto, coagulū ex ace-
 to dam⁹, & bibere sapi⁹ cogi-
 mus. Dam⁹ & calaminthæ fo-
 lia arida, itē succū: aut laserpitij
 radicē, au lasercum posca: thy-
 mūq; ex vino, & cum luto suo
 lixiuiā. Sed nulla falsifago ob-
 iiciatur, quoniā magis lac coi-
 ret, & in caseū densaretur. Ne-
 quē illos vomere conuenit: si-
 quidē cōcretū lac sese in gulæ
 angustias insinuans, strāgulat.

T ij

Arē-

DIOSCORIDIS

Argēti spuma. Cap. XXVII.

Spuma argenti pota, stoma-
cho, vētri, & interaneis graui-
tatem cum magnis torminib⁹
adfert, & nonnunquā ponde-
re suo intestina vulnerat, vri-
nāmq; supprimit: corpus intumet,
plūbeamq; deformitatem cōcipit.
Quib⁹ subuenit secū-
dū vomitionē, potū sylvestris
hormini semen, myrrhæ dra-
chmę octo, absinthii, hyslopū,
apij semen, aut piper, aut ligu-
stri flos ex vino: aridū palūbis
finum, cum nardo & vino.

Argentum viuū.

Cap. XXVIII.

Argentum viuū potum ea-
dem quæ spuma argenti in-
fert, eisdēque vtendum auxi-
liis. Lac copiosē potum auxi-
liari constat: sed postea euo-
mant, qui hauserunt.

Calx, sandaracha, auripi-
gmentum. Cap. XXIX.

Calx, sandaracha, & auri-
pigmentum, pota aluum, & in-
testina cum vehementi erosio-
ne excruciant. Præhenda cun-
cta quæ suo admistu illorum
acrimoniam hebetant, ac sol-
uunt, & facilem lubricamque
aluū reddūt, cuiusmodi ibi-
sci & malux succus est: natu-
ra enim vtrique perlubrica.

Dandum

Πρὶ Λιθαργύρου. Κεφ. κζ'.

Λιθαργύρες δὲ ποτεῖται βό-
ρος ἐπιφέρει σπμάχαι καὶ κοι-
λίαν, καὶ ἐντέρεις μετὰ σφόδρην
ἐπιτεταμένων, εἴποτε δὲ καὶ πι-
πρώσκει τὰ ἐντέρα διὰ τὸ βό-
ρος, καὶ ἐπέχει τὰ ὄντα πα-
ρείδει δὲ αὐτῶν τὸ σῶμα, καὶ
μολεῖ δὴ ἀπορίσσει λαμβά-
νει. ἐφ' ὧν ἀρμόζει μετὰ τὸν
ἔμμετον πνέοντα συνὸν οἶνον ὅρ-
μινον ἀγρίου σπέρμα, ἢ πῆσαι, 10
ἢ κλύου ἀνδρὸς συνὸν οἶνον. σελ-
περῶν τε ἀγρίων ἀφοδὸς ἐν ἑα-
μετὰ νάρδου καὶ οἶνον.

Πρὶ Τεθαργύρου.

Κεφ. κη'.

Τεθαργύρες δὲ ποτεῖται, τὰ 15
αὐτὰ ἐπιφέρει τῇ λιθαργύρῃ, καὶ
ἐπὶ τέτων δεῖ τοῖς αὐτοῖς βο-
θήμασι χρῆσθαι. δοκεῖ δὲ αὐτὸς
ἀφελῆν γὰρ αὐτὸν ἐμειπ-
σιν δὲ καὶ εἶναι.

Πρὶ Τιτανῶν.

20

Κεφ. κθ'.

Τίτανος, συνδαρῶν καὶ ἀρ-
σενικὸν ποτεῖται. τὰ αὐτὰ ἀλ-
γύματα κοιλίας καὶ ἐντέρων ἐπι-
φέρει μετὰ διγμοῦ σφοδρῶς.
ὁδὸν προσφέρει δὲ ἀπαντα. 25
σα μετὰ τῷ κινεῖν, δύναται
τὸ ἐνίμει, καὶ πρὸς πλὴν κοι-
λίαν ὀλισθηρὸν παρέχειν, οἷος ἐ-
στιν ὁ τὰ ἐλίσκου καὶ τῆς μαλάχης
χυλός, λίαν ὀλισθηρὸς ἀπὸ ὧν.
παρέχειν

παρέχεν δὲ δει καὶ ἀφέψημα λι-
νοπίριμου, καὶ ὁ τῆς πύργου καλα-
μῆτος βοτανῆς καρπός, ἢ δρύϊνος,
καὶ γάλα πολὺ σὺν μελικράτῳ, καὶ
ξωμοί λιπαροὶ καὶ εὐχρηστοί.

5 Πρὶ Λαγῶν θαλασσίων
Κεφ. λ'.

Λαγῶν δὲ θαλασσίου πο-
θέντος παρακολουθεῖ γούσις ὁ-
μοία ἰχθύσι βρωμώδεσσιν· ἐν δὲ
τῷ χροῖνται, κοιλία τὲ ἀλγεῖ, καὶ
10 οὐρα ἐπέχεται· εἴποτε δὲ ἐκ-
κρίθει, περιεῖχοντα τὴν χροῖα
ὁράται. ἀποστροφὴ τε καὶ μίσος
πρὸς πάντα ἰχθύων· καὶ ἰδρῶν-
σι διπῶσιν. παρέχεται δὲ αὐτοῖς
καὶ ἕμετος χολώδης, ἐνίστη αἰ-
15 ματι μεμυγμένος. οἷς δοτέον
γάλα ὄνεον ἢ γλυκὺ σινεχῶς,
καὶ μαλάχης ῥίζης καὶ τῶν φύλ-
λων τὸ ἀφέψημα, ἢ κυκλαμί-
νου ῥίζαν λείαν σὺν οἴνῳ, ἢ ἑλλε-
βόρου μέλανος ἢ σκαμμανίας ὁ-
20 ποῦ μὲν μελικράτῳ, ῥοῶν τε πυ-
είνων. ἢ κεδρίας λείας μετ' οἴ-
νου. πικρὰ καὶ χυμὸς αἵμα ποθέν
δεξιμόν. μὴ διωάμενος δὲ οὗτοι
ἰχθύας προστείνεσθαι, μόνους
τῶν ποταμίων καρκίνους ἐφθὺς
25 ἐδίδοισι, * καὶ πίνουσιν οἴνῳ με-
μυγμένῳ ἐπ' αὐτῶν. τεκμή-
ριον δ' ὅτι ἐπ' αὐτῶν
σωτηρίας ὅταν ἄρ-
ξάνται ἰχθύας
πρὸς σφύρας.

Πρὶ

Dādum decoctum feminis li-
ni, vel semen tragi herbæ, vel
oryzæ, lacq; cum aqua mulsa
copiosum, iura pinguia, & bo-
nifucci.

Lepus marinus.

Cap. XXX.

QVI leporem marinum
biberunt, piscium virus olent:
procedete tempore, alius do-
lore afficitur, & vrina fistitur:
etsi quando eam reddere con-
tingat, purpureum coloré re-
feret. Omne piscis genus auer-
santur, & odio habent: scerido
ac graui sudore manant: bilio-
sus vomitus, interdum sangui-
ni promiscuus, subsequitur. His
dandum lac asininum, vel pas-
sum cōtinuè, aut radices malue
foliorumque decoctū, aut tri-
ta cyclamini radix cum vīno,
aut veratri nigri, aut scammo-
nij succi drachma, cum aqua
mulsa, puniciq; mali acinis.
Cedria contrita cum vino effi-
cax est: anserinus sanguis, vt te-
pebit, potus. Sed cum pisces o-
mnes respuant, asperneturque,
solis flumiatilibus cancris vesci
possint, bibuntque eos admi-
sto vino, adiutque ab his per-
coquant. Cumque appetere et
comesse pisces coeperint, suæ
salutis indicium habent.

T iij Rubeta

DIOSCORIDIS

Rubeta & palustris rana.

Cap. XXXI.

Rubeta, aut rana palustris assumpta tumores ciet, pallor corpus vehemēter decolorat, vt planē buxum spectetur: spirādi difficultas torquet, & grauis halitus oris, singultusque & inuita interdum genituræ profusio cōsequitur. Aduuuntur secundum vomitionē multo meri potu & arundinis radicis binis drachmis, aut cyperi totidem. Breuiter, cogēdi sunt vt vehementi ambulatio- ni & cursu se credant, ob torporem quo corripuntur. Quinetiā quotidianie lauādi sunt.

Hirudo. Cap. XXXII

Deuorata cum aqua hiru- dines, si ori ventriculi, adhæ- rent, tractione partium, non- nullam suctionis imaginē præ- bent: eo enim argumento hau- sta hirudo deprehenditur. Has muria sorbitione excutit, & cyrenaicus succus, aut laserpi- tij folia, aut betæ, cum aceto, aut pota niuis glebula, cum po- sca. Nitrum ex aqua gargariza- tur, aut atramentum futorium aceto dilutum. Si faucibus hæ- reant, iniecta lupinorū farina, aqua

Πρὶ φρυγῶν.

Κεφ. λδ.

ΦΡΥΓΩΣ ἢ βράτταχος ἑλεος προσενεχθεὶς, ἐπιφέρει οἰδήματα σώματος μετὰ ὀρθότητος ἐπιτεταμένης, ὡς δοκῶν πύξω ῥοικύναι. δυσπνοεῖν τε καὶ δυσωδία ὀδωδένει τὸ σῶμα, καὶ λυγμὸς αὐτοῖς ἐπιτετα, ἐνίοτε δὲ καὶ σπέρματος ἀπορραγέτος ἐκ- κρυσσ. ἐν βόθρητοις τε πυγχαί- σι μετὰ τὸν ἑμειον λαμβάνον- 10 τες ὀκράτον πολὺν, καὶ χαλὰ- μου ῥίζης < β'. ἢ κυπείρου τὸ αὐτό. δεῖ δ' αὐτὸς καὶ ἀναγκά- ζειν συντόμως θεραπεύειν καὶ πείχεσθαι διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς νερκώ- δες λαβεῖν τὴν κατ' ἐκείνῳ ἡμέ- 15 ραν.

Πρὶ βδέλλας. Κεφ. λβ'.

Βδέλλας τὰς κατὰ πνομὴν ας σὺν τῷ ὕδατι καὶ προσπνομὴν ας ἐν τῇ κατὰ πόσει τῷ σῶματι τῆς 20 κοιλίας, ἐλκεύσας τὰ μέρη, καὶ σαρ- τασάν ἐκμυζήσεως παρεχούσας. ὁ πρὸς καὶ σημεῖόν ἐστι τῆς βδέλλας κατὰ πνομὴν ας. ἀποβάλλει ἀλμυ- κατὰ ῥόφον ὡς καὶ ὅπως κυρνω- κὸς ἢ φύλλα σιελίου, ἢ τεύτλου 25 σὺν ὄξϊ πινόμενα. ἀναγκαζαίξει αὐαί τε νήσον σὺν ὕδατι, καὶ χαλ- κανθον σὺν ὄξϊ ἀνεξέτη. τὰς δὲ ἐν τῷ βρογχῷ προσπνοίας ἐμ- βλάσας εἰς ἐμύασην διεμελὺν, 30 δὲ δ' α

διδου ψυχρὸν ὕδωρ ἐν τῷ σό-
 ματι διακρατεῖν καὶ ἐξελκύσον-
 ται. πορρονοτέον δὲ καὶ τῶν ἐπ'
 ὠφελείᾳ διδόμενων, ὅπως ἐν ἡσυχίᾳ
 δὲ πολλὰ καὶ κίνησιν οὐχ ἡτ-
 5 τὸνα τῶν ἄλλων φαρμάκων. ὡς
 ἐλεβορέου λευκοῦ, καὶ θαλάσσης
 καὶ ἐλαφίου, καὶ ἀγρικίου τῷ
 μέλανος. πνιγμὸν γὰρ ὁπφέρει
 ταῦτα ἢ ὑδρὸς καὶ ἄρσεν. Σερε-
 πεύου μὲν δὲ ὡς περὶ ἐκείνου ἐπὶ
 10 μυκήτων καὶ τῶν ὁμοίων. ταῖς δὲ
 ὑδρὸς καὶ ἄρσεν τοῖς διωκτέσι
 ἐπέχειν ταῖς ἐκκρίσεσι σελήμιν.
 καὶ τῶν μὲν δοκαῶντων ἐπ' ὅλι-
 γον βλάπτειν, ἐνὶ οὗτο δὲ κινδύ-
 νοις ὁπφέρειντων, οὐκ ἀμε-
 15 λητέον. ὅν ὅτι τὸ ἄγρον
 πάραυτον καὶ τὸ μέλαν διον
 καὶ οἱ νεαροὶ παρὰ τοῖς.

Πρὶ Αἵους. Κεφ. λγ'.

Αἵος, ἄνθρωπος ὅστις ἀκαθάρτος τῆς κα-
 20 λουωμένης αἵου. ἐφ' ὅν ἔματος μό-
 νος παρὰ ληφθεὶς ἀποκαθίστησι
 τὸς λαμβάνοντας.

Πρὶ ὕδατος ψυχροῦ.

Κεφ. λδ'.

Καὶ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ ἀδρόν
 25 ποτὲν ἢ ἀκρατος πολλὸς καὶ γλυ-
 κὺς οἶνος ποτεῖς, μάλιστα ἀπὸ
 βαλανείης ἢ δρόμου καὶ τῶν ἐν τῷ
 νῶν γυμνασίων, πνιγμοῖς καὶ ἄλ-
 γήματα ὁπφέρει. ἐφ' ὅν φλεβο-
 τομία ταχέως παρὰ ληφθεῖται,

aqua frigida ore contineatur,
 & ad eā hirudines exiliēt. Pro-
 uidendū etiam iis, quæ etfi fe-
 rédi auxilij gratia tradātur, nō
 minora tamē cæteris venenis
 pericula sapi⁹ adserūt. Qualia
 sunt albū veratrū, rapisia, elate-
 riū, agaricū nigrum: si quidē ea
 strāgulatus concitāt, aut immo-
 dicas deiectiones mouēt. Qui-
 b⁹ ea medētur, quæ in fungorū
 mētionē & similibus retulim⁹.
 Nimios autē deiectionū im-
 pet⁹ medicamētis q̄ excremeta
 supprimūt coercebimus. Neq;
 negligēda quæ parū, quidē no-
 cere vidētur: interim verò vitā
 in discrimina agunt. Quo ī nu-
 mero sunt sylvestris ruta, gith,
 nouæ glacies, pappi recentes,

Flos spinæ cactos dictæ.

Cap. XXXIII.

FLORES autem sunt e-
 ius spinæ, quæ cactos dicitur.
 Eos qui sumperint, sola vomiti-
 o recreat.

Aqua frigida.

Cap. XXXIII.

Aqua frigida abundè pota,
 aut meracum vinum liberalius
 epotum, aut passum, præfer-
 tim à balneo, aut cursu, aut
 vehemēti exercitatione, fran-
 latus & dolores infert. In qui-
 bus sanguinis missio protinus,

T iiij &

DIOSCORIDIS

& vacuatio, imminetia sol-
nunt pericula. Sed de notis ve-
nificiorum, ac remediis, & ca-
uendi modo, hæcenus dicta
sint, Subiungeremus etiam an-
tidota necessaria quæ præcla-
rè auxiliantur, quibus utimur,
quale Mithridatium est præfer-
tim, & quod sanguine, &
quod scinco temperatur.

Verum quoniã aliis in

locis dilig. nissimè

scripta sunt, hic ab

eorũ descriptio-

ne superse-

demus.

LIBRI SEXTI

FINIS.

PEDA-

καὶ κανόνισσι καὶ τὸν ἐπιπρη-
μύρον κίνδυνον. Καὶ πάλι μὲν
πάν σημείων τοῖς λαβοῦσι τὰ δια-
νάσιμα τῶν φαρμάκων, καὶ τῆς
ἀρμόζουσας αὐτοῖς διαθεσίαις,
ἐπὶ δὲ περὶ φυλακτικῆς ἀγωγῆς, ἡ
ἐπὶ τοσούτων ἡμῶν εἰρήδω. ὅ-
περ ἐξελόμεν δὲ καὶ τὰς ἀντιδο-
τους ἀναγκασιότατα καὶ ὑγιαιό-
τατα βοηθούσας αἰς ἐχρήσαντο,
τῇ τε μιθριδατείῳ. καὶ τῇ δι'
αἰμάτων καὶ τῇ διὰ σπύγκων. 10
αἷς διὰ τὸ ἐν ταῖς ἀντιδοταῖς
ἀκριβέστερα ἀναγερεῖσθαι,
παρητισίμην ἀναγε-
ρεῖν ἐν ταῦτα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΒΙ- 15

ΒΑΙΟΥ ΕΚΤΟΥ

ΠΕΔΑ-